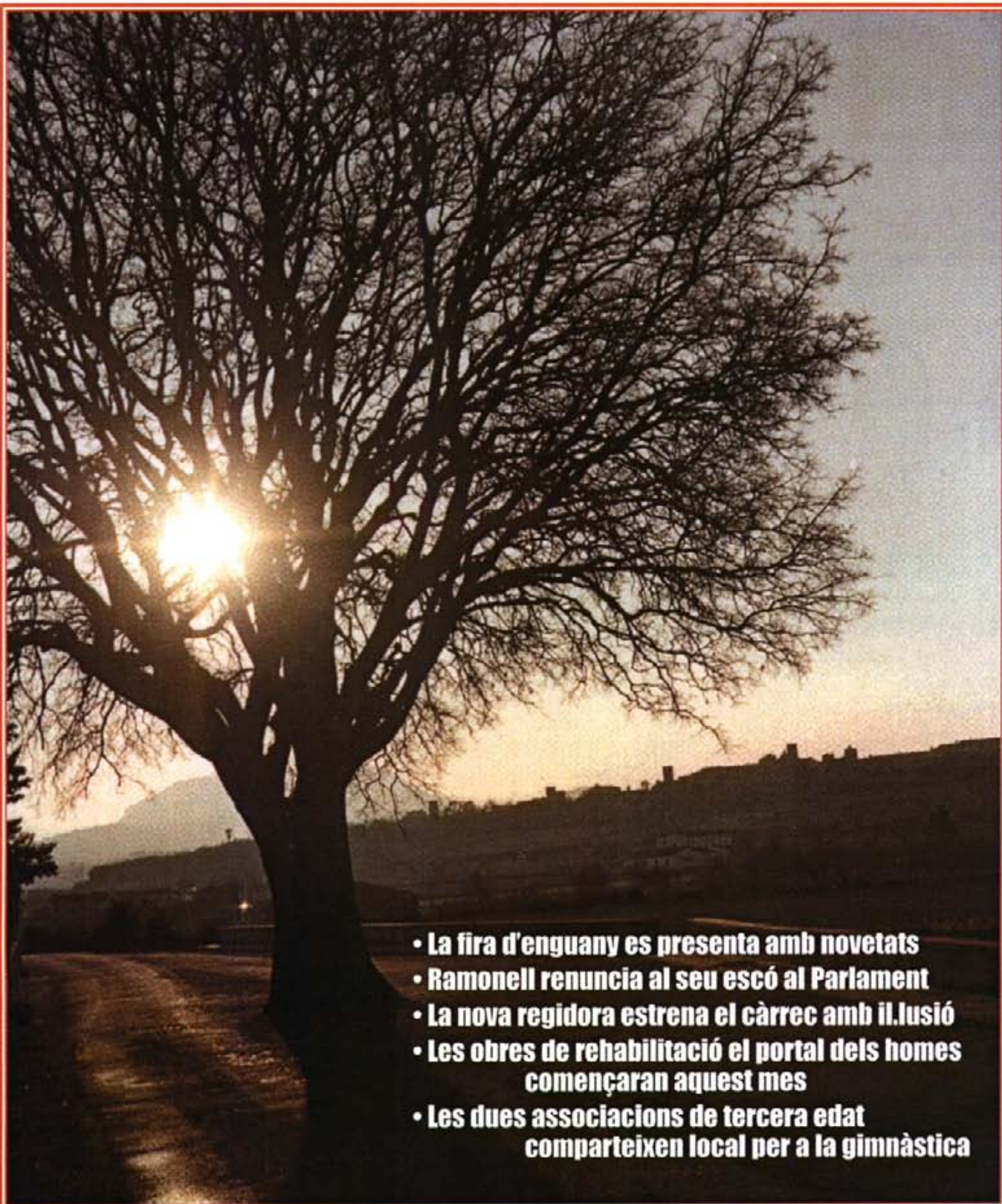

BONA PAU

Nº. 573- Any XLVIII - MONTUÏRI - NOVEMBRE - 2000

- La fira d'enguany es presenta amb novetats
- Ramonell renuncia al seu escó al Parlament
- La nova regidora estrena el càrrec amb il·lusió
- Les obres de rehabilitació el portal dels homes començaran aquest mes
- Les dues associacions de tercera edat comparteixen local per a la gimnàstica

Grup d'excursionistes de Montuïri i Porreres que des del 22 al 25 de setembre passat realitzaren una excursió a Castella i La Mancha, per la ruta dels Castells, Molins, Daimiel, Ruidera, Ruta de D. Quijote, Toledo... (Els montuïrers foren 18. Organitzà Banca March)

Premis 31 de desembre de l'OCB

Amb l'objecte de reconèixer i estimular les activitats encaminades a afavorir l'ús normal de la llengua catalana, l'Obra Cultural Balear convoca els premis 31 de desembre 2000, les bases dels quals obren a la nostra redacció. El termini de presentació de candidatures és el 10 de novembre.

Portada

Tots Sants, cementeri, Dia dels morts... tot ho resumeix aquesta posta de sol a la fi de la jornada que té per testimoni l'immutable lledoner, com perenne i immortal sentinella dels qui allà descansen per a sempre.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socías, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata i Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer i Miquel Mascaró Crespi.

Administració: Martí Ferrer Sampol

C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

ES GRAONS

Satisfacció

L'espai local que l'Ajuntament ha llogat en Es Dau ha esdevingut apropiat per poder-hi desenvolupar la gimnàstica les dues associacions de tercer a edat de Montuïri, així com altres activitats per als joves, tant adequat que han romàs satisfetes les aspiracions de tots i sembla que de bon grat, ja que així ningú no se sent discriminat.

Repulsa

La manca de respecte i consideració que tenen alguns vianants o conductors envers els cossiols que adornen els carrers empedrats del poble mereix una repulsa. Arrambatge que s'agreuja si se tenen en compte els rebutjables robatoris d'unes plantes que estan col·locades per cortesia dels propietaris.

BREUS

Morí Rosa Nicolau

La que havia estat regidora del PP al nostre Ajuntament des del 29 de desembre de 1988 (per renúncia de Joan Rosselló Mayol) fins al 15 de juny de 1991, Rosa Nicolau Pocoví, i batlesa del "Dia del Puig" l'any 1990, va morir el passat 13 d'octubre als 48 anys. Una mort molt sentida que va congregat multitud de persones al seu funeral.

Ramonell renuncia al seu escó

El passat 10 d'octubre, Joan A. Ramonell va renunciar al seu escó com a diputat del Parlament i conseller del Consell Insular. Segon ell, "en aquesta renúncia no hi ha cap motiu polític ni cap discrepància. Me'n vaig perquè em vull dedicar a l'empresa de la construcció i retornar a la vida privada". Ramonell, a més de batle de Montuïri des del 30 de juny de 1987 al 3 de juliol de 1999, havia estat Director General de Transports i Infraestructures (1997-99).

Programa Joventut 2000-2006

La Direcció General de Joventut del Govern Balear difon un programa europeu de temps lliure dirigit als joves d'entre 15 i 25 anys, estructurat en les següents accions: La joventut amb Europa, servei de voluntariat, iniciatives juvenils, accions conjuntes i mesures complementàries.

Amb la Consellera de Sanitat

Aina Mª Salom, Consellera de Sanitat, va convidar la Premsa Forana de Mallorca a una reunió i dinar a Cas Carboner el passat 27 d'octubre, a l'acabament del qual i en un canvi d'impressions es pogueren comentar diferents punts de vista referents a la sanitat pública i consum.

Lectura de poemes

Dia 17 de novembre a les 20'30h a la sala d'actes de l'Ajuntament se celebrarà una lectura de poemes. Participaran el poeta Vicenç Calonge, Gabriel Florit i Bartomeu Fiol. Aquest darrer donarà a conèixer el seu darrer llibre: *El color de les coses*, publicat per Capaltard i que es podrà aconseguir. L'acte ve emmarcat dins la commemoració del 700 aniversari.

El projecte científic i museístic de Son Fornés

El passat 21 d'octubre i promogut per l'Associació d'Amics de Son Fornés es volgué donar a conèixer al poble de Montuiri l'actual situació del projecte científic i museístic del jaciment arqueològic. Ara bé, possiblement l'inescaient hora en què estava programat l'acte i la poca difusió que se li va donar, foren el motiu pel qual els assistents sols arribassin a una vintena. I és per aquesta raó que tot seguit oferim un resum dels objectius dels treballs que actualment es duen a terme i de les perspectives de cara al futur.

Resumits, els objectius són aquests quatre:

- *Classificació i inventari dels materials arqueològics ceràmics, de pedra, ossis, metàl·lics i botànics recuperats de Son Fornés durant les excavacions dutes a terme fins a 1988.*

- *Coordinació d'una investigació damunt les matèries d'estudi alhora que, mitjançant l'anàlisi dels diferents tipus de troballes, profunditzi en el coneixement de l'organització social, econòmica i política de les comunitats que habitaren successivament Son Fornés.*

- *Restauració i conservació de les restes trobades a les excavacions arqueològiques, com són receptacles de ceràmica, objectes de metall i instruments de pedra.*

- *Preparació del museu de Son Fornés, la inauguració del qual està prevista per a finals d'enguany o principis del 2001 i que tindrà com a seu l'edifici del Moli des Fraret, on es mostraran els objectes més rellevants i es donarà una explicació de les característiques socials més destacades de les diferents èpoques estudiades i dels successus processos.*

Les perspectives de cara al

futur es podrien resumir en dues:

- *Consolidar i protegir el jaciment arqueològic de Son Fornés. Alguns dels edificis descoberts a finals de la dècada dels setanta i principis de la del vuitanta han sofert des d'aleshores l'acció d'agents atmosfèrics, la qual cosa ha afavorit la seva progressiva degradació. A tot això s'hi ha d'afegir el fet que, en l'actualitat, milers de persones visiten cada any les excavacions.*

- *Dur a terme noves excavacions a fi de profunditzar en el coneixement de cada una de les fases d'ocupació de Son Fornés. I els resultats d'aquestes investigacions també servirán per renovar l'exposició del museu.*

És digne d'elogi el treball que actualment hi realitzen tres arqueòlegs: Cristina Rihuete (antropòloga física, de la Universitat de Barcelona), Blanca Fayos (anàlisi mediambiental, de la UIB) i Mª Isabel Pinya (estudi de material de vaixel·la fina d'importació, de la UIB), actualment gerent de la Fundació. Totes treballen sota la direcció de Vicenç Lull i Mª Encarna Sanahuja i amb la col·laboració de més d'una vintena de tècnics, la majoria arqueòlegs, de diferents universitats espanyols i estrangers.

Tot un treball valuós, digne de ser degudament apreuat i considerat pels montuïrers d'aquesta i futures generacions.

O. Arbona

La visita al talaiot de Son Fornés fou molt agraçada

Dos dits de seny

Caparrudesa

Poques persones discorren sempre amb encert. Quasi tots tenim prejudicis i idees preconcebudes. En general ens trobam aclucats per aquestes idees, per les gelosies, sospites, temors, enveges, orgull. I la majoria de persones no volen canviar d'idea pel que fa a la seva manera de pensar, ja sia en la religió, política, economia i fins i tot en la seva forma de vestir o en el seu comportament. De tal manera és així que si un prova de dir a una determinada persona que va equivocada, és molt possible que s'enfadi i ho prengui malament. Hem de pensar, per altra part, que a vegades som massa dòcils en la formació de les nostres creences, però una vegada admesa aquella determinació, difícilment ens fan tornar endarrera o canviar les nostres decisions. Sembla que si canviem, la pròpia personalitat s'aniquila.

A tots ens agrada continuar creient en allò que un dia vàrem arribar a acceptar com a bo i exacte; de tal manera que ens ressentim quan ens topam amb qualsevol que dubti de les nostres idees. I si qualche dia ens equivocam, sols ho admetem cap al nostre interior, però rares vegades ho acceptarem davant altres persones. Aleshores es podria donar el cas d'arribar a manifestar amb orgull el nostre canvi d'actitud o de manera de pensar. Ara bé, si una altra persona tracta de ficar-nos a la força una diferent postura o ideologia, o ens diu que no tenim raó, no aconseguirà els seus propòsits.

Salomó

Fins prest, amics de *Bona Pau*

Ara fa devers tres anys que vaig començar a escriure a la revista *Bona Pau*. A Lloret no hi ha hagut aquesta força de voluntat i de sacrifici per mantenir una revista -Es Pi Gros- tot i que començà l'any 1976 i que durà uns deu anys, es va editar mentre un petit grup de lloritans va poder arrossegar-ne el pes; obtingué molta acceptació i era una revista de qualitat en la premsa forana. Més endavant vàrem treure, durant uns anys 1995-98, una altra revista: *Sa Timba*, d'informació també local. Dic això perquè sempre he admirat i he intentat col·laborar en aquest tipus d'edicions. Per això aquests anys que he escrit a la *Bona Pau* m'he sentit com un montuïrer més, amb els defectes i les virtuts que acompanyen qualsevol ésser humà.

Durant aquests anys he escrit un poc de tot, sobretot temes de cultura popular -encara tenia pendents una sèrie d'articles sobre remeis casolans, i sobre refranys, i sobre cançons populars, i sobre malnoms, etc.- Però jo conceb la cultura popular com un tot, és a dir: la cultura popular no pot ser interpretada com una reminiscèn-

cia arcaica, d'un passat pagesívol i rural, d'una exaltació romàntica, d'un món enyorat i idíl·lic; la cultura popular ha de ser crítica i creativa, dinàmica i amb els recursos suficients per a adaptar-se -sense perdre el nord- als temps actuals; ha de ser una cultura arrelada a la terra, però no necessàriament rural; no pot ser una cultura de masses o que romanguí sota la custòdia del poder establert, però ha de saber copsar les estratègies d'aquesta cultura de masses i aplicar-les amb el seny i el sentit adequat perquè la cultura popular assoleixi llocs que fins ara no ha pogut albirar; no ha de ser una cultura lligada a les institucions, però ha de malavejar aprofitar tot el que aquelles posen al servei del poble. La cultura popular és una manera d'entendre les relacions entre les persones, una manera d'entendre la vida, fins i tot. I dins aquesta manera de veure les coses hi ha les opinions que puguem tenir sobre les persones i les institucions que ens governen. Quan el director de la *Bona Pau*, amb tota la prudència del món, em diu que no torni a escriure res més de política i que escrigui sobre cultura popular, perquè "hi ha gent que s'enfada", jo li deman i "què és la política més que l'organització de tot allò que hem de compartir entre tots?" Cada vegada m'ho ha repetit, però jo sempre li havia comentat que seria bo per a tothom que aquelles persones que troben que he donat qualche opinió equivocada que també ho escrivissin a la revista. No crec que cap persona es pugui sentir ofesa per escriure sobre unes realitats que, ens agradin o no, les tenim al davant, i les hem de gaudir o patir tanmateix.

Fa uns quinze anys vaig rebre una telefonada d'un redactor d'un diari d'aquestes Illes: ja feia deu anys que n'era corresponent, i hi enviava segons quins escrits -les entrevistes o qualche notícia molt local en català. Com que m'ho traduïen tot al castellà, vaig protestar de valent ja que considerava que allò no tenia cap sentit. Aquella telefonada era per dir-me que quedava acomiadat de la corresponència per haver incitat la resta de corresponents a enviar també les cròniques en català. Això, en certa mesura, era com una censura absurda -val a dir que aquestes cròniques només arribaven a la zona d'Inca, que no les llegien, tanmateix, ni a la zona

de Palma ni a la de Manacor-, i me'n vaig anar amb el cap ben alt.

Ara, he tornat a rebre una altra visita cordial del director de la *Bona Pau* tot argumentant que hi ha massa gent disgustada amb els meus escrits "polítics" -i ja m'ho ha repetit massa vegades-, i que convé que escrigui sobre temes de cultura popular. I ja he dit que m'agrada molt escriure sobre aquests temes, però vull ser lliure de poder fer un comentari -no sé si "polític" o no- sobre qualsevol afer relacionat amb Montuïri, perquè em sent com un montuïrer més, i que em contestin amb noms i llinatges, així com jo sempre he firmat els meus escrits, i es pot iniciar un interessant debat o diàleg a la revista. Però sembla que pesen més les amonestacions o crítiques que rep el director de *Bona Pau*. I això ho vull respectar, perquè sempre he pensat que totes les relacions s'han de basar en el respecte, encara que aquesta paraula tenguí moltes accepcions.

Tanmateix seguiré col·laborant en tot allò que pugui, o sàpiga, amb els amics de Montuïri: vaig col·laborar amb el llibre de l'amiga i mestra Catalina Verger; ben aviat traurem en una col·lecció sobre temes de cultura popular uns escrits de Sion Nicolau, amb un CD amb tonades del camp; el director de la *Bona Pau* m'ha demanat per col·laborar amb el llibre "*Montuïrers que han deixat petjada*", i evidentment li he dit que sí i que m'encarregaria de la tasca de correcció i ordenació, o d'allò que ell trobàs més convenient; seguiré col·laborant amb l'*Ajuntament de Montuïri* i la *Corredoria d'Assurances Gomila* en l'edició del llibre dels contes curts premiats per tal que les despeses no esdevinguin un obstacle insalvable; i seguiré venint a Montuïri, perquè hi vaig passar tres anys de la meua vida que marquen un acabament i un començament en la meua formació. Encara ho recordam amb els Sebastià Cardell, Juan Ureña, Gabriel..., Gaspar..., i na Sebastiana, n'Apollònia -amb qui, per cert, a la Universitat, a la classe que impartesc de cultura popular, ara fa uns dies, encara vàrem recordar aquell temps-, na Magdalena, n'Antònia, na Rosita, na Margalida, etc. Seguiré venint per veure en *Banyeta Verda*, i els *cossiers*, i olorar l'alfabreguera agostenca de *Sant Bartomeu*. Hi vendré perquè Montuïri té un cabdal immens de persones d'una vàlua forassenyada, i que són, també, amics meus.

Felip Munar i Munar

son previsors,
son clients de
"SA NOSTRA"

Preparen el
seu futur,
amb il·lusió,
poc a poc,
mes a mes.

PLANS
de PENSIONS
"SA NOSTRA"
Per a un millor futur

El comerç, obert a la nostra llengua

L'activitat comercial ofereix moltes oportunitats d'usar la nostra llengua. Comprar, vendre, etiquetar un producte o fer-ne la promoció... són accions econòmiques, però també comunicatives. I nosaltres, clients, comerciants i productors, podem decidir que siguin en català.

Perquè vendre o comprar no suposi haver de renunciar a la nostra llengua; perquè tothom sàpiga que els nostres productes són d'aquí; perquè els arribats de fora puguin aprendre el català.

Perquè és així com som.

El Govern de les Illes Balears i els consells insulars posen a disposició dels comerciants i dels productors cursos de català, materials divulgatius i ajuts econòmics per a l'etiquetatge i la retolació en la nostra llengua.

Informau-vos dels ajuts que s'ofereixen i dels terminis per sol·licitar-los:

Direcció General de Política Lingüística

971 17 73 91

btorres@dgcultura.caib.es

Consell de Mallorca

971 22 91 48

nlinguistica@conselldemallorca.net

**Consell
de Mallorca**

**GOVERN
DE LES ILLES BALEARS**

Conselleria d'Educació i Cultura
Vicepresidència i Conselleria d'Economia,
Comerç i Indústria

Quatre illes,
un país
cap frontera

I així començà l'era de la Terra

El mes de novembre és el mes que l'Església ens convida a recordar als homes sants. El calendari litúrgic, el dia u de novembre ens convida a celebrar el dia de Tots Sants. Certament que no sols són sants aquells homes i dones que l'Església els ha proclamat persones amb unes qualitats humanes i espirituals extraordinàries i els ha col·locats sobre els altars, sinó que tots els batejats som sant pel fet de ser batejats.

Som sants i volem viure la santedat des de categories antropològiques que estiguin al nostre abast. Aquest any que celebrem l'any del Jubileu, volem fer un cant a la santedat ecològica; a la santedat de la justícia i a la santedat del perdó del deute extern. Volem glossar en forma de pregària el nostre amor i la nostra tendresa per la creació i per totes aquelles coses que facin possible una vida més digne entre les persones humanes. Certament que ens quedariem ben satisfets de veure com durant aquest any Jubilar els governs del país del Primer Món tenguessin un gest solidari i condonassin el deute extern del

països del Tercer Món. No pendrem l'esperança i preguem perquè així sigui...

I ara deixem que parli en nostre cor i faci de la paraula i cant d'alabança al Déu de la Vida.

"Al principi un gran desordre regnava en el cosmos. Del cor de Déu nasqué el desitj de crear harmonia, llum, pau, vida i així fou. Déu creà la llum i l'obscuritat, la nit i el dia, el sol, la lluna, l'home i la dona. Del cor de Déu nasqué la bellesa, la tendresa, la pau, l'esperança, l'amor. I Déu va veure que tot això era bo. També eren bons els pobles, les ciutats, les nacions de la terra. Tots, blancs i negres, pobres i rics, esclaus i lliures, tots plegats contemplaven els colors i les aigües dels rius Igris i Eufrates. Al costat de les aigües daurades dels rius planificaren junts com cuidar la naturalesa, l'atmosfera, els animals, els homes i les dones de bona voluntat. I Déu va veure que això era bo.

I així començà la nova era; l'era de la Terra.

I Déu va veure que per tot arreu i havia una vegetació abundant. La Terra era tant generosa que regalimava llet i mel. Tots eren convidats a participar del convit de les noces de l'home i la Terra. No faltava res, ni faltava ningú. Hi eren els del nord i els del sud, els de l'est i els de l'oest. Tot era de tots perquè així de generós era el cor del Déu. I Déu va veure que això era bo.

I així començà el somni del compartir de la Terra.

I Déu va veure que en la Terra que Ell havia creat no havia fronteres, no hi havia aduanes, no hi havia alambrades, no havia bombes atòmiques ni bombes nuclears. Per tot arreu havia banderes blanques que indicaven la pau i la bona convivència entre els homes. Déu va veure que els homes i les dones estimaven profundament la Terra i les aigües, els peixos i les aus, les flors i les plantes i a tots els seus germans i germanes. I Déu va veure que això era bo.

I així començà el desitj de la fraternitat de la Terra.

I Déu va veure que tots els éssers humans refeien la seva esperança en el Déu de la transcendència; en el Déu que és Alfa i Omega, principi i fi. En el Déu de la justícia. En el Déu que convida posar l'home per davant de les creences, religions, polítiques, governs, llengües, nacionalitats i altres institucions humanes. I Déu s'alegrà perquè no hi havia altre llei suprema que no fos l'amor. Estimar; estimar el Déu de la Vida, el Déu de la creació i el Déu de tots els homes i dones de bona voluntat com a un mateix. Aquest i

no altre és el manament més important de tota la creació. I Déu va veure que això era bo.

I així començà a regnar la tendresa de Déu per tota la Terra.

Però un dia un crit d'angoixa i desesperació es sentí per tota la creació. El sol deixà de brillar, les estrelles s'enfosquiren, el ocells deixaren de cantar i un estrany renou d'un vent impetuós no permeté el diàleg, la comunicació, la mirada tendresa i carinyosa entre els homes. I així començaren les divisió, les lluites de poder, les tensions, la violació dels drets humans, la destrucció de la natura. El món es dividí en nord i sud en pobres i rics, esclaus i lliures, entre acreadors i deudors. I el cor de Déu s'entristí.

Però malgrat aquesta angoixa desesperant, Déu no abandonà ni el món ni l'home que havia creat a la seva imatge i semblança.

I homes i dones de bona voluntat en nom de Déu començaren a parlar. I ens parlarem de la justícia, de l'amor, de la compassió, del perdó. Del goig de fer camí plegats. D'ajuntar les veus per cantar la simfonia de la fraternitat. De reivindicar que la pobresa ens enriqueix a tots.

És l'any del Jubileu, l'any del perdó.
Perdó per les injustícies als nostres germans pobres.

Perdó per fer tant de silenci davant el deute extern.

Perdó per no fer possible l'alegria als països pobres.

Perdó perquè encara hi ha un nord i un sud, un est i un oest.

Perdó perquè encara no hem fet tot el possible per una justa condonació del deute extern.

Perdó perquè encara hem de parlar del diàleg ecumènic.

Perdó perquè encara no podem cantar tots junts la mateixa cançó.

Però malgrat tot això, en aquest vespre volem alçar la nostra veu per dir:

No als deute extern.

No a la mort de tants de nins, nines, homes i dones per motius de la injustícia dels poderosos.

No a la injustícia.

No a la divisió entre els homes, pobles, ciutats, nacions.

Deixem que siguin els homes i dones sants que ens encoratgin perquè els profetes de la història ens parlin al cor per fer creïble l'utopia d'un món més just i més humà.

Miquel Mascaró

centre
d'anàlisis
biològiques
s.a.

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i
divendres: de 8'30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Porreres
Tlf. 971 64 70 84

Assurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació
Mútua, Axa-Mure Nostrum, Imeco-Caja Salut,
Groupama, L'Aliança Novomèdic...

S'ha dit que...

Sembla mentida que dins el poble es permeti fer carreres de motos. Produïa calfreds veure'n alguns passar per plaça després de travessar el carrer Major i enfilar Pujol amunt i avall a tota velocitat i amb greu perill d'accidents de conseqüències irreparables. A qui pertoca posar-hi remei?

En castellà en el bar del futbol estan posats quasi tots els anuncis i ens han demanat que féssim "pressió" perquè s'escriguin en la nostra llengua. Ja estan complaguts.

Va satisfer, per altra part, la intervenció de Pere "Malherba" en el programa que TVE va emetre sobre Montuïri el passat 13 d'octubre. Fou una llàstima que no se'n fes més difusió i molta més gent l'hauria contemplat.

Dins el cafè un home de més de 80 anys contava que quan ell era petit el seu padri ja li descrivia aquell fet d'un tal "Beia" que digué a un tal

"Matarino" que un dia dematí anàs a ca seva a matar el porc. Aquest s'hi presentà i des del portal preguntà: "que ja teniu s'aigo calenta". I li contestaren: "I tu que dus el porc."

A les busques del rellotge de l'església, sense llum els vespres fa mal destriar-les. Venturosament qualcú arreglà l'avaria i ja saben l'hora.

És ben necessari que arreglin els "bordillos" espanyats a conseqüència del Pla Mirall. La millor manera seria canviar-los perquè fan pena.

Per cert, què ha passat amb els "bordillos" originals de pedra? Fa poc que la premsa de Ciutat en tornà a parlar.

Quan molta gent demana que hi fan al costat del camp de futbol, els entesos diuen que una empresa turca ho ha llogat per 40 milions anuals per fer-hi feina artesanal d'or, argent, catifes...

Una torrentada d'aigua caigué dia

Aquests dos nins, cosins, Guillem Martorell Garcies i Maria Magdalena Garcies Ramis (nets de Guillem "Mosson") són els dos socis més joves de l'Associació d'Amics de Son Fornès. Ben bé es mereixen un elogi

26 d'octubre passat entre les quatre i mitja i les cinc de l'horabaixa... i els qui ho saben bé són els veïnats dels carrers Emili Pou i Joan Alcover.

De la capçalera de Bona Pau s'apropriaren (sense malícia) uns fills que volien donar una galant sorpresa als pares que dia 24 d'octubre passat celebraven les noces d'or. I aconseguiren plasmar gràficament mig segle d'història familiar.

Les forces vives de Montuïri han pactat. El tarannà ja és diferent. Possiblement n'hi haurà que es "picaran". Veurem coses "grosses"... Molinar... futbol... més de 350 milions... i no s'atura aquí.

En Xerrim

Actes prevists dins el novembre

Trobada a Lluç de les viles centenàries

El proper 12 de novembre i amb autocar de franc, tots els qui vulguin es podran traslladar a Lluç per a la trobada de les viles mallorquines que enguany celebren el 7è centenari. Fins a dia 6 es poden apuntar a l'Ajuntament. A Lluç a les 11 hi haurà missa solemne, ofrena, actuació dels Blavets de Lluç, parlament a càrrec de la catedràtica Maria Barceló i Crespi, i dinar (1000, voluntari).

Presentació del llibre *Montuïri abans de 1300*

Dia 2 de desembre a les 20'30h a l'església es presentarà el llibre "Montuïri abans de 1300", el segon de la col·lecció "Quaderns montuïrers", pel seu autor Bartomeu Gomila i Jaume.

BAR - RESTAURANT

Can Miquel

*Menú diari i a la carta
Hamburgueseria i Pizzeria*

(Dimarts tancat)

Carrer Palma, 194

Telf. 971 64 62 04

Montuïri

L'Ajuntament informa

La majoria d'actes de *Sa Fira* ja estan programats

Recollida de roba

L'Ajuntament de Montuïri vol informar que a partir de l'aprovació del Pla Sectorial de Gestió de Residus Urbans de Mallorca, per part del Consell de Mallorca, els tèxtils no estan considerats com a residus urbans. Per aquesta raó els contenidors de roba ubicats en el Pes dels Pores, han estat retirats.

Per tal motiu informam a tots els veïnants de Montuïri que a partir d'aquests moments el lloc de recollida de roba usada és al carrer Quintana. Esperam la vostra col·laboració perquè aquesta decisió presa sigui més eficaç i profitós per a tots.

Pavelló cobert

Ja s'han començat les obres per a la construcció del futur pavelló cobert. Durant aquests dies estan en la fase de moviment de terres, a fi de poder començar tot seguit les excavacions. Les obres, que es pensen dur a bon ritme, estaran finalitzades el proper mes de setembre del 2001.

Fira de sa Perdiu

Molts i diferents actes son els que es faran durant la propera *Fira de Sa Perdiu*. De fet les activitats començaran el dia 17 de novembre i es prolongaran fins a dia 3 de desembre.

El dia 17 de Novembre tindrà lloc una trobada de poetes a la Sala de Plens de l'Ajuntament a les 20'30. Dia 18 a l'església es farà un concert a càrrec de la Coral Mont-Lliri. Dia 19 se celebrarà la festivitat de Santa Cecília amb diferents actes. Dia 24 a la sala de plens de l'Ajuntament, una conferència sobre les drogues: nous plantejaments per a vells problemes a càrrec del metge internista i expert en temes de drogoaddicció Miquel Barceló i Miralles. El dia 25 un nou concert a l'església parroquial. El diumenge dia 26 s'ha realitzarà una no-

Per a la fira d'enguany s'han projectat nombrosos actes i un bon grapat de novetats, si bé la perdiu serà la gran protagonista

va excursió emmarcada dins el programa "Montuïri tira-tira" en commemoració del 7è centenari de la Vila. En aquesta ocasió es visitarà "Ses 3 fites". El mateix diumenge tindrà lloc la quinta edició el Cros Joan Barceló que enguany tindrà el circuit a la zona de Sa Torre.

Dia 1 de desembre a les 20'30 hores a la sala de plens de l'ajuntament es presentarà el projecte de la zona del Molinar. Per aquest dia i a les 22'30 hores els Quintos-82 han preparat un programa concurs de 50x15.

Per al **dia 2 de desembre** moltes novetats a destacar, a més del Cross escolar que es farà a Sa Torre, a partir de les 10 i dels partits de futbol d'infants, a les 11, entre el Montuïri i el Manacor, de Cadets, a les 15'30 entre el Montuïri i l'Escolar, de segona regional, a les 18'00, entre el Montuïri i el Consell. A les 17 hores s'inaugurarà, amb motiu de la celebració del 700 anys com a vila Real de Montuïri, el Mercat Medieval que estarà emplaçat al carrer Molinar. A les 19'30 a la sala de plens s'inaugurarà l'exposició de l'arxiu municipal, i a les

20'30, a l'església, es presentarà un nou llibre de la col·lecció "Quaderns montuïrers".

Diumenge dia 3, dia de "Sa Fira", a les 9 a la plaça Major inscripció per a la participació en el concurs de Sa Perdiu, i inauguració de la 5ª Mostra Industrial i Artesanal amb productes de Montuïri. Al carrer Pujol exposició de cotxes col·lecció del mític Seat 600, i al carrer del Calvari exposició de motos antigues. Al Molinar, Mercat medieval amb espectacle, i en Es Dau, el club de Ca Rater farà l'11ª trobada a Montuïri, i la Cooperativa agrícola de Montuïri organitzarà una mostra de pores de raça autòctona, i també podrem veure una exposició de cans eivissencs organitzada per la Societat de Caçadors de Montuïri. Exhibició en Es Dau de cavalls de raça espanyola i a les 15 hores una trobada de ball de bot.

Aquestes són algunes de les activitats que l'Ajuntament de Montuïri té previstes realitzar per celebrar aquesta darrera Fira de Sa Perdiu d'aquest segle.

Bona Fira per a tothom.

Els donats de sang, a Lluc

Organitzat per la Germandat de Donants de Sang, dia 8 un bon grapat de montuïers es traslladaren a Lluc per celebrar allà la diada anual. Després de l'ofrena de flors al monument als donants, es va celebrar l'Eucaristia i tot seguit s'entregaren distincions als grans donants.

Associació d'Amics de Son Fornés

Com ja s'indica a la 3ª pàgina, un grapat de persones de l'Associació d'Amics de Son Fornés i altres simpatitzants, el passat 21 d'octubre es traslladaren al talaiot i posteriorment al Molí des Fraret on reberen explicacions dels diferents projectes ja en marxa i de les perspectives de futur.

Excursions de la Tercera Edat

L'Associació de Persones Majors, dia 20 amb dos autocars i en una excursió comercial visitaren Sòller, Deià, Valldemossa, Estallencs i dinaren al Foro de Mallorca.

L'Associació de Gent Gran, dia 24 en una altra excursió visitaren Valldemossa, Estallencs, Andratx, Calvià i dinaren a Can Barea. Tant uns com altres tornaren molt satisfets.

Conferència

A la Sala d'actes de l'Ajuntament, el passat 27 d'octubre el pedagog Miquel Rayó i Ferrer i dins el cicle de conferències sobre medi ambient va oferir "Què ens ensenya l'ecologia per a la vida diària", basada en la manera de veure els problemes ambientals. Va complaure els assistents.

Congrés de Premsa Forana

Al segon Congrés de Premsa Forana que es va celebrar al Auditorium de Sa Màniga de Cala Millor els dies 27 i 28 d'octubre hi fou representada Bona Pau. Després de les conferències vàrem participar als debats i a la revisió de l'estatut. A la cloenda s'entregaren diplomes a les revistes amb més de 20 anys d'existència, d'entre les quals la nostra en rebé un.

Els amics de Son Fornés en el talaiot reberen les explicacions amb molta atenció

Taller mecànic Planxa i pintura

Constantino Ruiz Gonzàlez

C/ Ramon Llull, 46 • Tlf. 64 61 84 • Montuïri

Area de servei Ses Jardines

Estació de Servei

Mini-Market • Rentat de cotxes

Bar Restaurant

Berenars • Cuina casolana

Carr. Palma-Manacor Km. 29'3 • Tlf. 971 64 61 46 • Montuïri

Mateu Rigo Bonet, president del Patronat de Música

Professor de l'Institut de Sineu, parla del Patronat, de les seves aficions i exposa certes opinions personals

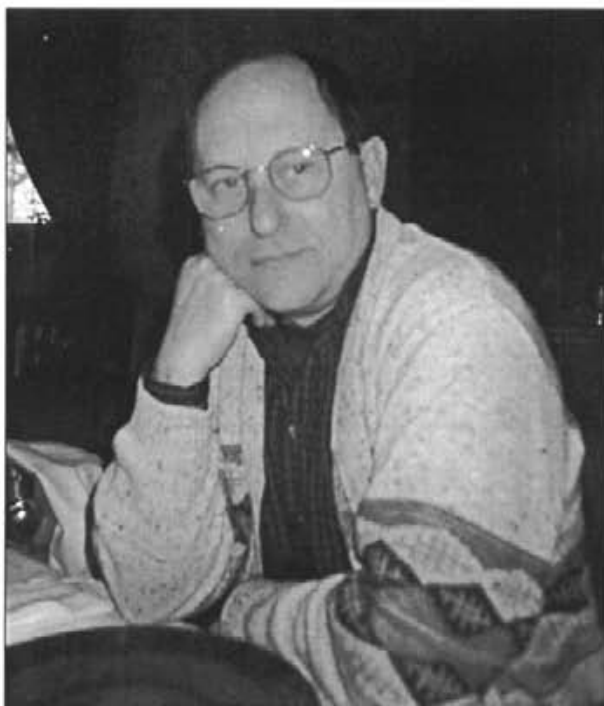
Canviarem impressions amb ell durant llarg temps sense que decaigués en cap moment l'interès del col·loqui. La seva conversa és amena. Té riquesa d'expressió, la qual cosa no és estrany si tenim en compte la seva professió d'educador. Se sent molt bé contestant les preguntes que li estam fent.

Persona informada que està al dia amb el temps actuals, té, per tant, criteri més que suficient per opinar extensament sobre els assumptes o particularitats que li enceta l'entrevistador.

Inquiet i actiu, en el sentit de què, a més de la seva feina dins el magisteri, disposa encara de temps per dedicar-se a altres activitats de tipus cultural, com veurem més endavant.

Dóna la impressió que no té pressa, no frisa. Ens confessa ell mateix que quan una conversa li resulta interessant, s'oblida del temps que passa.

Mateu Rigo Bonet, la persona entrevistada, va néixer a Santanyí l'any 1949. Té, per tant, 51 anys. És llicenciat en Història i professor actualment de l'Institut de Sineu. Fins l'any passat fou el director de l'Institut de Son Servera, càrrec que exercí durant tres anys.

Casat amb Francisca Amengual, tenen un fill i una filla: Pau, 23 anys, i Maria Francisca, 20. El primer estudia enginyeria industrial i psicologia, la germana.

En Mateu fou el darrer mestre extern que impartí classes a la Sala Mariana fa uns 26 o 27 anys. Ell, juntament amb Gabriel Gomila, Antoni Tous, de feliç memòria, i Sor Antònia, formaven el

"tandem" que preparava els alumnes per a baixiller.

En la darrera assemblea que celebrà el Patronat de Música de Montuïri fou elegit president. Des de dos anys abans exercia el càrrec de secretari d'aquesta entitat.

Estam en el seu domicili, dins una estada espaiosa i clara. El sol entra a dolls pels finestrals. Decoren l'habitació diversos quadres, obres pictòriques realitzades pel nostre entrevistat.

– Pots definir-nos, per començar, què és o vol esser el Patronat de Música de Montuïri? –li preguntam–.

Deixa un bolígraf que tenia en les mans i ens diu mirant-nos obertament:

– El Patronat és el motor que ha d'impulsar i fomentar el coneixement, aprenentatge i pràctica de l'art musical i qualsevol altra manifestació cultural.

– Quants d'alumnes, nins i nines, es beneficien de les classes del Patronat?

– Abans eren una cinquantena. Actualment, incloent-hi els de Lloret, són uns setanta.

– Hi ha alguna novetat en quant a la instrumentació?

– Seguim amb les classes de piano i d'instruments clàssics propis de les bandes, però enguany intentam introduir nous instruments. Hi haurà classes de guitarra, flabiol, i tamborino. Més endavant també xeremies. Són instruments propis de la nostra terra.

– Hi ha interès en l'estudi per part de l'alumnat?

– Molts d'alumnes vénen motivats pels seus pares, però nins i nines responen molt bé. La meta o objectiu que persegueix el Patronat és que descobresquin la música i l'estimin.

– De quants professors disposa el Patronat per impartir les classes de música?

– Són set, quasi tots ells amb una es-

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

pecialitat en quant a algun instrument musical determinat; altres ensenyen solfeig.

– Si no anam equivocats aquesta entitat duia el nom "Associació Cultural del Patronat de Música". Què ens pots dir al respecte?

– És així, per això el Patronat està obert a qualsevol grup cultural que vulgui ingressar-hi. Actualment només hi està agregat el grup excursionista "S'Esbart des Pla", però ens agradaria molt poder-hi agrupar altres conjunts en els quals el seu objectiu sia o tenguí per motiu la cultura.

– Té el Patronat algun pla o plans pel futur?

– És en certa manera del que parlàvem abans. Els nostres plans són: Potenciar l'Escola de Música i fer-la digna de Montuïri, no "tercer mundista"; aconseguir ajuntar les forces de tota la gent que té una inquietud i es preocupa per la cultura. Tot quant és una manifestació cultural hi cap. Es tractaria de canalitzar les idees o peticions cap a les diverses manifestacions d'art i donar i obrir un camí per créixer. Significaria recollir totes les idees que ens presentàs el poble i posar-les en pràctica, en quan a la cultura es refereix.

– A curt termini, quins projectes tens?

– S'està treballant per fer un homenatge als músics grans i/o altres persones lligades a la música en la festa de Santa Cecília.

– Fins aquí ens hem ocupat del Patronat. Si et sembla entrariem dins un tema més personal. A part de la teva feina com a professional de l'ensenyament, pots dir-nos alguna activitat que t'agrada desenvolupar o quines són les teves aficions?

– Hui! En tenc moltes. A més de la

El Patronat de Música ha donat un fort impuls a la banda. Ja en resten molts pocs dels que tocaven en aquest concert, dirigit pel mestre Baltasar Pocoví devers el 1960, davant l'antiga casa de la vila. Així i tot la gent l'escoltava amb atenció

pintura i el dibuix als quals em dedico quan puc –Tenc un estudi a Ciutat– m'agrada publicar llibres de contes infantils. Junt amb alguns col·laboradors hem publicat 10 exemplars de rondalles per als nins. Il·lustrat gràficament i col·laborat també en la presentació d'alguns llibres... amb tot quant he anomenat hi pas molt de gust.

– Algun altre hobby que t'atreu? Has dit que en tenies molts.

– És així. Som un entusiasta de la música, especialment de la clàssica, la qual em sol acompanyar, baixet, habitualment durant certs treballs; pas gust d'anar a pescar; m'agrada la literatura i el cinema... estic carregat d'aficions, però com et pots suposar no em puc dedicar a totes.

– No és necessari ho diguis dues vegades. Ens centrarem en una activitat de les que has anomenat: la pintura. Ets un autodidacta?

– No. Jo he anat a classe a "Arts i Oficis". Apart també he tengut altres mestres.

– Altres mestres?

– Sí. He estat deixeble d'en Rullan, i en Sotomayor, el paisatgista; a més de relacionar-me amb en Codorniu, en Camargo... La pintura m'apassiona.

– Dins aquest art, quin estil o tendència és la que més t'atreu?

Fa un moviment amb el cap com si no posàs cap dubte.

– Admir els impressionistes francesos.

– Anomena per ordre de preferència tres arts actuals, o activitats artístiques de tots els temps.

– La pintura, la música, l'esport.

– Un geni universal de la pintura?

– Velázquez.

– En literatura, alguns autors prefe-

(Continua a la pàgina següent)

bar

Ca na Poeta
music

Carrer Major, 7

Telf. 64 65 29

Montuïri

(Ve de la pàgina anterior)

rits?

– Ah! Són molts. En diré uns quants: Pere Calders, Pedrolo, García Márquez, A. P. Reverte... Llegesc tot quan cau dins les meves mans especialment les obres de base històrica.

– Anem al cinema. Un director que et crida l'atenció?

– Spielberg.

– Alguns títols de cintes rellevants?

– "Johanny cogió su fusil", la qual m'impressionà molt. "Casablanca", "Tiempos modernos", d'en Chaplin...

– Una frustració, alguna il·lusió que no has pogut dur a terme?

– Tocar un instrument musical, el piano concretament.

– Una il·lusió feta realitat?

– Tenir un fill i una filla.

– Amb qui t'agradaria dialogar unes hores al voltant d'una tassa de cafè?

– Ja no hi és. Hagués desitjat passar unes hores escoltant-lo, amb el professor Tierno Galván.

– Què opines de les vetlades poètiques organitzades una vegada en l'any per un reduït grup d'amics.

– Aquestes vetlades poètiques són una magnífica idea duita a la pràctica, que no s'hauria d'abandonar. Més encara, hauríem d'augmentar i fomentar aquests tipus d'actes culturals.

– Com veus la societat actual?

– La nostra societat viu angoixada,

perquè no assimila els canvis en la velocitat en què es produeixen. La gent va a les coses fàcils, no es vol comprometre. Possiblement hauríem de dur un ritme de vida més lent, però...

Està un moment abans de continuar.

– ... no perd l'esperança, en aquest món on vivim.

– La qualitat que més admires en una persona?

– Sens dubte, l'honestedat.

– La notícia més impactant que has rebut recentment per mitjans de comunicació?

– Per TV. En els darrers esdeveniments de Palestina, on un pare protegeix el seu fill que mor pels trets dels contendents.

Mou el cap en un gest d'impotència i desolació.

– La mentida que disculparies amb més facilitat?

– La mentida piadosa.

– Per viure: el poble o la ciutat?

– Sens dubte, el poble. Hi ha més qualitat de vida.

– Et volia demanar: Existeixen els ovnis?

No el sorprèn la pregunta.

– Som escèptic, però... vull pensar que sí, existeixen.

– En les nostres relacions, com ens hauríem de tractar: de tu, de vos, de vostè?

– A la gent gran, de vos. És una expressió de molt de respecte. A la resta, de tu. A mi els alumnes em tracten de tu.

La música, la pintura, la literatura, el cinema, diverses arts en els quals haguessim volgut profunditzar. No tenim espai suficient. Tot ho hem tocat de passada; només ho hem fregat suauement.

Aquestes arts que hem tret lleugerament a llum –i altres– són vitals per a les persones que estimen la cultura i desitgen volar per les regions de la fantasia, intentant donar forma a la seva inspiració, per alimentar el seu esperit i en benefici de la societat.

Molt d'alabar la tasca del Patronat que pretén inculcar als nostres nins els coneixements i la pràctica d'un dels arts més nobles: la música.

Miquel Martorell Arbona

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

ES MOLI DE CAN PERONS
PARRILLA

Dimarts - Diumenge
Dienstag - Sonntag

20:00 - 24:00

Tlf: 971 16 15 07
Yatush@jet.es

Carrer Molinar, 51
Montuïri

S'Esbart des Pla camina quatre dies per l'illa de Formentera

Del 12 al 15 d'Octubre s'Esbart des Pla va caminar per l'Illa de Formentera. En total es recorren una seixentena de quilòmetres, molts d'ells seguint el perfil del litoral i alguns altres per la carretera principal que junta dos indrets emblemàtics: el Port de la Savina i el Far de la Mola. Els excursionistes van poder constatar un fet que mirant el mapa és difícil de creure. Amb les quatre llargues caminades no van poder abastir tota la immensitat del paisatge i dels racons naturals de l'illa germana més petita.

Foren quatre dies de convivència, coneixença i amistat seguint rutes escollides per gent del lloc que les va traçar amb l'amor que es té pel lloc on s'hi ha nat i on s'hi ha viscut tota una vida. En Manuel, l'amic formenterí, afable, pacient i gran conversador, va fer de guia, d'acompanyant i de narrador de múltiples històries esdevinides al llarg de tantes petjades, al llarg de molts d'anys.

Des de Es Caló, a l'Hostal Entre Pinos, seu dels excursionistes, s'iniciaren cada una de les excursions que duraven del matí fins al capvespre, amb el recés d'una hora al migdia per dinar i compartir a les postres unes estovalles que acollien el dolç moment que alguns han considerat culpable dels grams de pes de més que han portat de l'Illa de Formentera.

Formentera té molts de racons i el seu paisatge és particular. Tot el que té hi és en petita quantitat però la varietat és infinita. Els pinars que acompanyen la carre-

tera de El Pilar són verds i frondosos. Els matolls de plantes aromàtiques, pujant per sobre els penyassegats de La Mola, desprenen una olor tan intensa que es podrien reconèixer amb els ulls tancats. Els conreus de figueres estalonades, de Sant Francesc a Cala Saona, segueixen arrelar i desplegar les seves branques malgrat el fort vent. La Platja de Llevant i la Platja de ses Illetes formen una màniga d'arena amb aigua a cada costat. Ses Salines, s'Estany Pudent i s'Estany des Peix són entrades serenes d'aigua marina que contrasten amb la violència de l'aigua gran si bufa el vent de ponent. La gran pedrada erma i inhòspita a la punta sud, al Far de Barbaria, desafia el temps inclement. Les sargantanes llargarudes, esquives i punyeteres hi són per tot robant el color a l'entorn; el seu hàbitat es delata pel color de la pell: a tonalitats marronènques s'hi endevinen sòls secs i rocosos, a tonalitats verdoses, sòls amb distintes gradacions de vegetació.

Els escars vorejant les zones baixes del litoral, recés de barques de pesca, asseguren el peix del guisat, plat típic de l'illa. Les cabres proporcionen la matèria primera al formatge propi de cabra. La llet de les ovelles proporcionen el farcit del flaó, dolç fet amb coca, formatge tendre i herba sana. La farigola, herba aromàtica de sotabosc, és l'ingredient que dona nom i inspira la beguda digestiva del lloc: la frígola.

Tanta diversitat no s'assimila en quatre dies. S'Esbart l'ha coneguda en temps de

tardor i a cada estació ella canvia perquè treu profit al sol i a la pluja, a l'aigua marina i al vent. És una illa peculiar, és espectacular. És un petit país germà surant sobre la immensa mar.

J. M.ª Fiol

El Patronat de Música organitza les festes de Santa Cecília

El temps passa inexorablement i un any més tornam a ser a les vigílies de Santa Cecília. Els actes se celebraran al llarg d'una setmana, des del 18 al 25 de novembre i seran els següents:

Dissabte 18 de novembre

A les 20,30h. a l'Església Parroquial, concert ofert per la Coral Montlliri.

Diumenge 19 de novembre

Acte central de la festivitat a l'Església Parroquial.

A les 11,00h. Missa solemne en honor a Santa Cecília.

Acte d'homenatge als músics i músiques que en l'actualitat tenen més de cinquanta anys i han format part de la Banda de Música.

Concert de la Banda de Música de Montuïri.

A les 14,00h. Dinar de companyonia al Restaurant Cas Carboner.

Dijous 23 de novembre

A les 15,30h. Audició musical a càrrec dels alumnes de l'Escola de Música de Montuïri a l'Església Parroquial. L'acte es clourà a les 17,00h.

Dissabte 25 de novembre

A les 20,30h. Concert a càrrec d'una Coral -agrupació per confirmar- membre de la Federació de Corals de Mallorca, cedida pel Consell Insular de Mallorca, a l'Església Parroquial.

El preu del dinar és de 2.500 pts. pels socies/es i 2.800 pts. pels no socis/es. Els tiquets els vendrà a l'Ajuntament na Coloma Garau, a qui agraïm la seva disposició

El Patronat de Música agraeix la col·laboració de la Banda de Música i de la Coral Mont-Lliri i de la Parròquia de Sant Bartomeu, així com el suport del Consell Insular de Mallorca, Ajuntament de Montuïri, Govern de les Illes Balears, Banca March, La Caixa i Sa Nostra.

La Junta del Patronat

Les dues associacions de Tercera Edat del poble han començat seriosament les activitats del curs 2000-2001

L'Associació de Persones Majors comença el curs

L'Associació de Persones Majors de Montuïri dia 1 d'octubre va obsequiar tots els socis a gelat i ensaïmada com a celebració del final d'estiu, en el local social i dies més tard, una representació de l'Associació va assistir a l'ofrena floral al rei Jaume II i a la missa que se celebrà a la seu dia 12.

Es pot dir que les activitats normals del curs començaren el passat mes d'octubre. Dos dies a les setmana, com ja es ve fent des d'anys enrere, tots els socis que ho desitgen poden participar a les classes de gimnàstica de manteniment, enguany en el local d'Es Dau, tot el dimarts i dijous. Per altra part, els dilluns a les 3 de l'horabaixa comencen les classes de punt mallorquí en club i els dimecres el vespre, una vintena de dones assisteixen a les classes de macramé i tot seguit, les qui ho desitgen, encara poden participar al curs de pintura en el mateix local.

Tres activitats extraordinàries es varen celebrar durant l'octubre passat: Unes 80 persones prengueren part a l'excursió a Lluc a fi de guanyar el jubileu de l'Any Sant. Després de dinar i ja de tornada es va visitar el Port de Sóller. Dia 20 d'octubre es féu una altra excursió, aquesta

comercial. N'hi assistiren 74 i aprofitaren per visitar Sóller i Valldemossa i altres indrets. I finalment dia 21 d'octubre en el club, recordant temps passats, hi hagué la tradicional bunyolada de les verges. Passaren el centenar d'associats els qui acudien a gaudir d'una estona agradable i a l'entretant menjaven bunyols i bevien una copeta de mistela.

C. Quetglas

L'Associació Gent Gran convoca assemblea

La presidenta de l'Associació "Gent Gran", Joana Roca, convidà els afiliats a una assemblea general extraordinària que es duqué a terme el dia 30 de setembre en un dels menjadors de Cas Carboner. El motiu de la convocatòria era el de decidir sobre la necessitat de llogar un local, adient per a desplegar-hi les activitats de l'Associació.

Després del dinar començà l'assemblea. Dites les paraules introductòries de la presidenta, en Jeroni Garau per boca del lector Josep Oliver, ajudant seu en aquell moment, exposà entre altres notícies rigorosament ordenades i datades, les següents: Que avui, 31 de juliol, la

Classe de gimnàstica en Es Dau, fa vuit anys, quan sols hi havia una associació

Directiva de "Gent Gran", juntament amb en Joan Rosselló, ens hem reunit a ca la presidenta Joana Roca. Hem acordat l'elecció del local dels germans Toni i Joana Gomila del carrer des Pujol, si les condicions definitives del contracte ens agraden.

Aquesta elecció es va fer entre el local dels germans Jordà i el local d'Antònia Sastre Manera amb la qual propietària també s'havia parlat.

Dia 11 de setembre la presidenta de l'Associació, Joana Roca, acompanyada d'en Jeroni Garau, feren saber al batle de Montuïri, Gabriel Matas, la intenció de l'Associació "Gent Gran" de llogar el local del carrer des Pujol, conegut popularment pel nom de Cas Confter. També se sol·licità del batle una col·laboració i aquest contestà que li demanassin per escrit.

Tot l'afer sofrí un gir radical quan se sabé que l'Ajuntament llogava el local conegut per Ca na Pallusca a l'Avinguda del Dau, i que el batle el posava, entre d'altres finalitats, al servei de totes les persones majors del poble.

Tota l'Assemblea opinà que aquesta oferta era l'oferta òptima i per total unanimitat s'acceptà.

Ens plau i agraïm sincerament i profunda la iniciativa del batle Matas, també convençuts com estam que és en la unió on està la força.

L'home de ment estreta, afirma un text sapiencial hindú, pensa i diu: "aquest home és un dels nostres, aquest no ho és, és un estranger". Per a l'home d'ànima noble tota la humanitat no és més que una família.

J. Oliver

Restaurant
Ca's Carboner

(DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

Maria Verger Noguera, la nova regidora de Cultura

Es considera "una persona oberta i dinàmica" que accedeix al càrrec "amb il·lusió i oberta a escoltar tots els suggeriments i crítiques"

A rel de la dimissió del qui era regidor de festes, Antoni Nicolau, a principi de setembre passat va començar a ocupar un escó a l'Ajuntament de Montuiri Maria Verger Noguera, coneguda en el poble per esser la filla del qui havia estat guàrdia municipal, Joan, i de la seva esposa, Margalida.

Na Maria va néixer a Montuiri el 22 d'abril de 1958 i de nina va anar a classe a Ca ses Monges on va estudiar fins a quart de batxiller. Després va ingressar a l'Institut de Felanitx d'on va ser alumna fins a cursar el batxillerat superior. Després... deixem que sia ella qui ens ho conti.

– Què feres, Maria?

– Durant un temps no molt llarg vaig anar a fer unes hores de feina a l'apotecaria, amb don Pau, el qual m'animava a realitzar un curs d'Auxiliar de Farmàcia. Però això no em feia massa feliç, ja que allò que deitjava era esser mestra. Per això vaig anar a estudiar magisteri, especialitat de Ciències, a l'Escola Universitària "Alberta Giménez". I una vegada haver acabat ja em vaig posar tot d'una a exercir la docència al Col·legi "Nuestra Señora de la Esperanza", on vaig donar classes durant deu anys, al cap dels quals vaig anar a exercir al Col·legi "Sant Antoni Abat", a Son Ferriol, on actualment treball com a professora de primer cicle d'ESO.

– Com fou que et ficares en política?

– Abans de la darrera campanya electoral mai havia participat en la vida política. Tot va començar quan, el qui fou cap de llista i ara és el nostre batle, Biel Matas, em demanà si volia acompanyar-lo en la seva candidatura. Em va convèncer i vaig entrar a formar-hi part amb el nombre vuit. I després de produir-se les dimissions d'en Toni Nicolau i d'en Joan A. Ramonell, el dia 5 de setembre vaig prometre el càrrec de regidora, entrant a formar part del nostre Ajuntament.

– Regidora, de què?

– Com ja va publicar **Bona Pau**, som la regidora delegada de les àrees de cultura, educació i festes. També som la re-

presentant de l'Ajuntament al Consell Escolar i al Patronat de Música.

– Hem de suposar que durant aquestes dos mesos ja t'hauràs assenyalat uns objectius dins la teva comesa.

– Sí. Un dels primers objectius que tenc és el de potenciar tots els actes culturals de les associacions que tenim en el poble de Montuiri. Obrir les noves aules de l'Escola de Música, procurar que el conjunt instrumental tenguí la seva sala d'assaig a fi de consolidar bons músics per a la Banda i bons cantaires per a la Coral *Mont-Lliri*. Per altra part tenim en projecte publicar un butlletí d'activitats culturals i esportives d'hivern; donar tota mena de suport al nostre patrimoni cultural, com el talaiot de Son Fornés, el museu arqueològic, molins fariners, com també donar a conèixer als nostres joves les novetats i els principals esdeveniments culturals a través del Punt d'Informació Juvenil, i des d'aquí animar-los a participar al concursos literaris "Conte Curt" i "Conte Curt Juvenil". També pretenc col·laborar amb el Col·legi "Joan Mas i Verd" i amb l'escoleta "Mo-linet de Vent", com igualment procurar que Ràdio Murta

arribi a ser un mitjà de comunicació vàlid per a tothom.

– Amb quina il·lusió estrenes el càrrec?

– Som una persona oberta i dinàmica i totes les feines les faig amb il·lusió. Ara som una "novata", però esper aprendre d'aquesta nova experiència. Procuraré fer-ho tan bé com sia possible, malgrat el refrany que diu "Mai plou bé per a tothom". Estic oberta per a escoltar tots els suggeriments i crítiques, i si són positives, molt millor.

– Des d'ara, preveus ja alguns problemes?

– Problemes a la vista no en tenc. Als possibles problemes que puguin sorgir, com he dit abans, procurarem cercar-los una solució. Per això compt amb el recolzament del batle i la resta de regidors.

– Com qualificaries el teus socis de partit?

– Puc dir que de moment la relació amb els meus companys és molt bona i em sent recolzada per ells.

– Què diries dels regidors de l'oposició?

– En quant a l'oposició, crec que de sempre hi ha una relació personal bona amb tots ells. I pel que fa a la feina de l'Ajuntament, d'entrada ha estat molt positiva.

– Podràs amb tantes comeses?

– M'agrada fer feina d'una manera organitzada, programada i prioritzar-la. Separar la meua tasca professional de la regidoria i de la família. Procuraré que hi hagi les mínimes interferències i res millor que saber les activitats amb un temps prudencial per poder-les organitzar de la millor manera possible.

– Finalment i ja per acabar: Què voldries dir a més als lectors?

– Aprofitant aquesta oportunitat voldria convidar tots els lectors i tot el poble de Montuiri a participar en totes les activitats organitzades, ja que la seva presència ens anima a organitzar-ne més.

O. Arbona.

PRESÈNCIA DE MONTUÏRI EN LA PREMSA POPULAR DEL VUIT-CENTS (II)

L'ignorància i La Roqueta foren molt populars

(Continuació)

Observem en els articles d'aquestes publicacions una gran diversitat de registres (prosa descriptiva, satírica, assaig, moralista, vers de codolada, dècimes, gloses, sonets...); la revista és entesa com un centre aglutinatiu d'escriptors (edat, manera de pensar, estil...), enfront de modes literàries ja establertes -com n'és el cas del romanticisme-; altres que posteriorment s'alinearan en el corrent modernista, com Miquel dels Sants Oliver, o Gabriel Alomar. De fet, entre aquestes tendències literàries no hi ha uns límits precisos: el costumisme conserva encara trets romàntics (el més evident dels quals és la seva tendència a la idealització d'una societat en vies de desaparició) i dins el modernisme encara hom pot trobar una tendència a la prosa costumista (Miquel dels Sants Oliver, Joaquim Ruyra, Santiago Rusinyol, i Salvador Galmés, en part).

La pràctica totalitat dels escriptors són conscients de la necessitat d'enaltir la nostra llengua i de la importància del seu treball dins la revista: això és, servir de vehicle per a la conservació i difusió del nostre idioma. Així s'expressen en un article dedicat a Ramon LLull, com a mestre i pare de la pàtria, símbol del patriotisme dels illenens:

"...Avui és s'aniversari de sa mort de

En aquesta fotografia de finals del vuit-cents, a l'esquerra encara es destria el molí de Can Perons quan encara no s'havia edificat Can Ferrando. El fasser ja es mort

Ramon Llull, prodigi de ciència, volcan d'amó a Déu y agosarat Apòstol de s'Evangeli, que trespàs l'Europa y part de l'Àfrica per propagà sa verdadera ilustració y volguent establí sa fraternitat universal...⁶

Conservadorisme i catolicisme van lligats al llarg de la revista; quan observem els escrits dels col·laboradors ens adonem que bona part d'ells, o bé són capellans, com n'és el cas de Mossèn

Alcover, o Miquel Costa i Llobera, o bé combreguen amb la ideologia catòlico-conservadora, com ocorre pràcticament amb la resta d'escriptors.

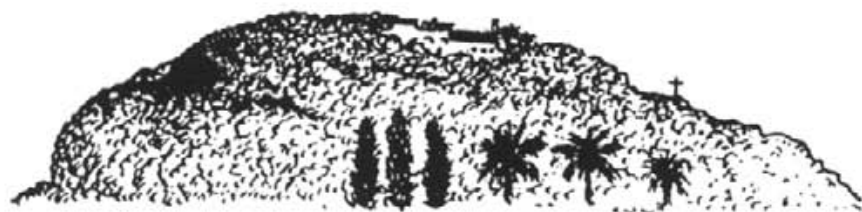
L'interès polític es redueix al municipi i, en tot cas, a la Diputació i província, amb una quasi total indiferència per la política exterior. Això es correspon amb la mentalitat illenca, segons la qual només existeix Mallorca i fora Mallorca. Ens adonem que no hi ha un criteri massa homogeni per part dels col·laboradors a l'hora de donar una visió política, sinó que més aviat són impressions personals de qui la redacta.

El que sí tenen clar gairebé tots ells és que són conservadors, i no es cansen de ridiculitzar l'altra banda: els republicans, ja sigui mitjançant la caricatura física: "No'u sé; qualche republicanot: Dú unes barbes!", ja criticant, d'una manera sarcàstica, el seu programa ideològic i el matrimoni civil, així com una llibertat de culte mal entesa en aquella època. Això explica el rebuig que va tenir Gabriel Alomar, per les seves idees republicanes avançades, i la immillorable acollida de Miquel dels Sants Oliver, que tot i essent -juntament amb Alomar- el més liberal de tots, era un liberal de dretes.

"La Roqueta", la seva continuadora,

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

conegué diverses etapes de publicació: una primera etapa que durà exactament un any (1887), publicant-se un número per setmana. Possiblement es tracti de l'etapa més important de la revista. Una segona, que va des d'agost de 1889 fins al 31 de desembre de 1892, és a dir, tres anys i dos mesos. *Clavell de Moro* (Miquel dels Sants Oliver) segueix essent el capdavanter d'aquest moment, si bé amb articles o treballs ja més coneguts per la crítica, i publicats, la majoria d'ells a les **Obres Completes**, en l'apartat "Articles" (Barcelona, 1922).

La tercera etapa, ja més apropiada al nou corrent modernista, durà un poc més de dos anys (1898-1900). aquí es fa necessari destacar la col·laboració de Gabriel Alomar, signant els seus treballs amb el pseudònim *Biel de la mel*.

La quarta i cinquena etapes resulten menys interessants, sobretot la quarta, que va tenir poca importància i escassa durada, i la cinquena que va veure la llum, ja en plena efervescència del Modernisme, durant tot l'any 1902, que presentava ja una tipografia d'acord amb els nous corrents o modes del moment (paper cutxé, amb portades a tot color...).

"*La Roqueta*" assolí un paper molt important entre la gent mallorquina de final de segle. En el número prospecte ja podem veure les seves línies d'actuació. Concretament en l'article "*Escomesa*", on a través d'un manifest ens exposen el seu programa a seguir:

1r.-Volen dirigir-se a tot el públic mallorquí, no necessàriament ciutadà: "*Mallorquins des pla i de la muntanya, pagesos i ciutadans, joves i vells, pobres i rics, lletrats o ignorants*".

2n.-Volen comunicar-se amb aquest públic emprant la nostra llengua: "*un periòdic escrit en mallorquí llampant des que ara es parla*".

3r.-Pretén ésser una revista humorística, però sense fer mal ni ofendre ningú: "*un periòdic faceto, xalest i delitós, net de pecat i de malura*".

4rt.-No volen adscriure's a cap ideologia política. Tot això només és en teoria, ja que defensen un conservadorisme i una ideologia tradicionalista, catòlica: "*no ve al món perquè li fassen cap fill canonge, ni tampoc per donar greix a n'el dimoni...*".

5è.-El nom de la revista ens ve explicat prou bé, i ocupa una gran extensió. "*La Roqueta*" i no "*Mallorca*", per exemple, ja que: "*Mallorca és només un*

nom; igual que un provençal dirà Provença, o un andalús, Andalusia".

Doncs:

"*Ara en dia que un mallorquí diu "sa roqueta", aquesta paraula tal com sona, sense cap altre afegit, pareix talment que deixa anar s'aroma d'aquell amor coral, que tothom...sent per s'hermosa terra a on va néixer..."*"...*Mallorca és un nom: "Sa Roqueta" és qualque cosa més: és un nom familiarment amorós: és una moixonía*".

6è.-Finalment, el manifest acaba dient que dues coses no admetran dins la revista: la primera, "*entobiar beneits, o també de vegades, bergants assolellats*"; la segona, defensar aquells que "*perquè tenen sa fel sofregida o per qualsevol motiu, pretenen fer-se rotlo de sa coa i adreçar es pern del món...exercitant s'ofici d'escorxadors del proïsme*".

Els temes

a.- Els matrimonis per interès

Aquí es tracta aquest tema des de diverses perspectives: qui es casa amb una dona vaivèra. Aquest fet és xocant amb l'astúcia femenina, de vegades mesclada amb una certa intel·ligència; així, els aspectes més criticats de la dona són: pentinar-se molt sovint, és a dir, lluir-se per agafar enamorat.

El matrimoni o la professió religiosa com a úniques sortides decents per a les al·lotes de l'època. El matrimoni, podríem dir, pujava socialment la dona, perquè suposava adquirir una estabilitat econòmica i una bona consideració per

part de la gent, amén de gaudir d'una protecció masculina.

El poble considerava l'amor com un sentiment capaç d'aconseguir-ho tot. La declaració d'amor es feia en un lloc públic, com la fira, tot oferint a l'al·lota un objecte de poc valor, al qual seguien, entre d'altres, la declaració pròpiament dita.

També les males relacions entre els cònjuges per motius d'edat és una altra qüestió present en el costumisme mallorquí. La por al "què diran" es posa de manifest en nombroses ocasions. No és estrany el desinterès de la dona mallorquina en instruir-se i, fins i tot, és ben probable que la seva il·lustració es consideràs poc recomanable moralment, si suposava un contacte habitual amb homes.

Es considerava el matrimoni del jove amb la vella, i del vell amb la joveneta sempre com una obra esgarrada; el matrimoni de dos vellets, com una broma innocent, o una caricatura alegre de l'amistat. Un altre aspecte relacionat amb tot matrimoni és la sogra. Aquesta, des de sempre és tractada d'una manera despectiva, caricaturesca, amb una sèrie d'atributs que no diuen res en favor seu: morruda, renouera, golosa, esquiva, malsoferta.....Arriben, fins i tot, a classificar-les, segons siguin de primera, segona o tercera classe.

(Continuarà)

Gabriel Juan i Galmés

6.- "*L'Ignorància*": tom I; n° 55

Hotel Rural Es Figuerol Nou Es Pati de Montuïri Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

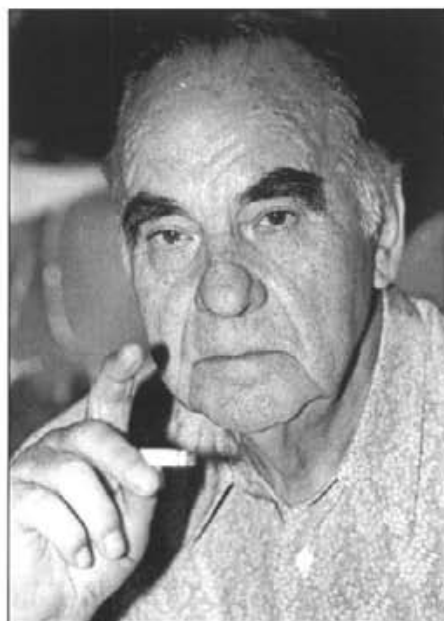
Pere Sampol Cerdà "Sampol"

Un dels fundadors del CD Montuïri, durant la guerra civil fou alféres provisional, i acabada, exercí tota la vida de mestre

El dissabte de Sant Bartomeu (23 d'agost) de l'any 1915, mentre tocava a plaça la banda de música que dirigia el mestre Pere Sampol, una persona tota satisfeta es va dirigir al director sense esperar que acabassin d'interpretar la peça que tocaven, per proporcionar-li una bona nova, com era el naixement d'un fill. I li digué amb aquestes paraules: "A ca teva teniu un Peret".

El director tengué tanta alegria que en acabar la peça convidà tots els músics, els quals amb ell anaren a ca seva, que estava al carrer San Fernando (avui Jaume II). Allà ho brindaren tocant una peça al portal i tot seguit amb una bona glopada de cassalla que molt amablement els oferí el director. Tant ell com la seva esposa, Jerònia Cerdà, no hi cabien de satisfacció. El nounat era el tercer d'una colla que amb el temps arribà a ser de 6 germans i 3 germanes.

Un nin que de petit no es va distingir molt dels altres de la vila. Anà com quasi tots a escola a Ca ses Monges en un temps en què també se'l podia veure, entre el 1920 i 1925, anar molts de vespres a ca la seva padrina, "a qui quasi sempre, les nits d'hivern, trobava devora el foc de llenya, ben encès, on no sols s'escalfava, sinó que també encalientia tota la casa. Jo -afegia el ressenyat en una conversa mantinguda amb el firmant- fi-

cava banques i estelles al foc i ella em contava moltes historietes. Això feia que l'escoltàs amb devoció".

Però ben prest, devers el 1925 en Pere es traslladà a estudiar amb els Franciscans, a Cura. Després a Lluçmajor i posteriorment a la Porciúncula. Estudià el batxiller entre el 1928 i el 1934. Després féu dos cursos de Dret per lliure. Anava a examinar-se a la Universitat de Múrcia. Per cert que una de les vegades, quan se n'havia d'anar va considerar que els doblers li

curtejarien i el rector, D. Gori, li va deixar 35 pessetes (quantitat respectable en aquell temps), però en voler-les-hi tornar el capellà no les volgué de cap de les maneres.

Durant aquests anys de la república (1931-36), quan a la vila hi havia els vicaris Munar i Torrens, en Pere participava en nombroses excursions. Recorren quasi tota la serra Nord de Mallorca, com també anaren a Cura, Sant Salvador, Bonany, Artà...

A més de les excursions, durant aquests anys passava moltes nits amb altres joves assajant comèdies a la Sala Mariana. Un temps en què sempre representaven sols personatges masculins, mai amb al·lotes. Elles, apart, en feien pel seu compte, aleshores dirigides per les monges. Els amics inseparables i amb qui oferien les representacions teatrals eren sobretot en Joan de Meià, en Toni de Mianes, en Pere Rua, en Guillem Comuna com també el seu germà Joan i algun altre.

Pere Sampol fou un bon jugador de futbol en el seu temps. Quasi sempre ho feia de davanter centre. Començà amb l'Antoniana quan el pare "Atanasio" n'era el director. Després fitxà pel "Soledat" (fet que va sorprendre perquè aleshores quasi tota la plantilla era comunista i en Pere anava amb els capellans). L'any següent, va jugar amb la Gimnàstica de Felanitx, per continuar anys després amb el Lluçmajor FC, equips amb els quals fou molt aplaudit i ben considerat.

Durant aquests anys a Montuïri encara no hi havia equip com a tal (ni federat ni d'altra manera), però una afició gossa, sí. Per disputar partits es reunien joves, quasi tots montuïrers, que jugaven amb un o altre equip, com el mateix Pere, i així s'organitzava el conjunt d'onze jugadors. Al poc temps, però, es va decidir constituir l'equip de Montuïri i seria devers el 1944 quan uns joves, entre ells en Pere, anaren a D. Joan Ferrando perquè els cedís un tros de terra per poder-hi fer el camp de futbol sense costar-los res, com també s'adreçaren a altres propietaris de pinars perquè proporcionas-

Manera
MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

**FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA**

Magatzem i Oficina:
Cart. Manacor, km. 28'5

Tlf. Magatzem: 64 67 44
" : 64 60 95
" Particular : 64 61 73

07230 Montuïri (Mallorca)

sin la fusta necessària per poder enrevoltar i tancar el futur camp de futbol del què seria el CD Montuïri.

Abans, però, el 1936 començava la guerra civil i foren molts el qui s'inscrivien voluntaris o hi anaren forçosos. Montuïri, com altres pobles, va romandre orfe de joves. En Pere s'allistà a Intendència, però a principis de 1937 ja es va presentar voluntari per anar a Lluç a fer el primer curs d'oficial. Eren dos montuïrers i amics: ell i en Toni de Mianes. Els dos sortiren alferes provisionals. En Pere anà a Infanteria i en Toni a Artilleria. Era el 10 de maig de 1937, data en què el general Franco expedí a Burgos el seu títol d'alferes provisional. Primer anà destinat a Campos i al pocs temps a Felanitx i d'aquí partí posteriorment, cap a Ciutat, per embarcar cap als fronts de la Península, on participà en diferents accions bèl·liques, com oficial, fins a l'acabament de les hostilitats. Aquí cal especificar, segons deia ell, que va lluitar a Vinaroz, on el varen agregar al batalló de Marroc, a Gandesa, a Villalba de los Arcos, Mequinenza, batalles de l'Ebre, Peñarroya de Córdoba -on va comandar la 2ª companyia-. Després, ja acabada la confrontació, fou traslladat a Martorell (província de Barcelona) per retornar als pocs dies, definitivament a Mallorca.

Tot i essent que sobraven militars que no eren de carrera, el govern donà l'oportunitat de fer un curs als oficials que ho desitjassin per passar al cos de mestres d'ensenyament primari. Així en Pere pogué veure complert el seu desig de quan era més jove, de dedicar-se a la docència. Fou nomenat mestre d'ensenyament primari i va estar en un principi, dos anys a Bilbao i després aconseguí que el destinassin a Lloret.

Estant en aquest poble veïnat, dia 20 de juny de 1950 es va casar a Montuïri amb Antònia Fornés Pocoví. A Lloret nasqueren els seus cinc fills (4 nines i un nin): Jerònia, Aina Maria, Antònia i Lola. El nin, en Pere, tengué la desgràcia de morir accidentalment el 16 de setembre de 1979, als 18 anys, en el transcurs d'una excursió al Cavall Bernat, prop de cala Sant Vicenç (Pollença).

Durant els 20 anys que va estar a Lloret fou un mestre ben considerat en tots els ordres. No sols com a professor, sinó també socialment. Feia tota casta de fa-

vors, portava nins a Ciutat a examinar-se de batxiller... Fou el fundador de l'equip de futbol de Lloret i de la fira. Físicament estava molt fort. No va estar quasi mai de baixa. Avui molts ex-alumnes seus ocupen càrrecs de responsabilitat.

Deixada l'escola de Lloret, els darrers anys de magisteri va exercir a Palma a les escoles de Sa Vileta, Graduada de Llevant i Jaume I, on es va jubilar als 69 anys d'edat.

Ja després, els últims 15 anys de vida, passava els dies entre Palma i Montuïri. A la vila se'l podia veure amb molta freqüència passejant pels carrers, entretenant-se pels cafès o participant en alguns

actes socials; fins que, sense haver estat quasi malalt, el 25 de juliol d'aquest 2000, mancant-li sols un mes per complir els 85, d'una manera inesperada s'acomiadava per a sempre, deixant així, definitivament una família, uns amics i un poble, aquest montuïrer que a la vila havia obert els ulls a la vida un dissabte de Sant Bartomeu. Una persona que va saber viure el seu temps i havia estimat en grau summe.

O. Arbona

1) Per a més informació, cfr. "Montuïrers a la Guerra Civil (1936-1939)", editat per Bona Pau, pàgs. 42 i 43.

OMEGA

Cindy Crawford's choice

★
New Constellation

OMEGA
The sign of excellence

Joyeria Fermin

Solució per als residus

El passat 22 de setembre, Antoni Bennàssar i Roig, Professor de biologia de la UIB va donar a Montuïri una interessant conferència sobre medi ambient. El tema. RESIDUS: QUÈ EN FEIM?

De cada dia augmenten els residus que produïm, tan sòlids com orgànics, urbans, i industrials, essent els països rics els que més en produeixen. Es clar, tenint poder per comprar-ho de bell nou per poc que no funcioni un cert aparell o simplement perquè ha passat de moda o be no té les característiques i prestacions dels moderns, se n'adquireix un de nou que funciona millor i sense problemes. Mentre als països en manco poder adquisitiu conserven més temps allò que han comprat i aprofiten tot el que és aprofitable perquè no es poden permetre el fer gaire roïssos.

Per les ciutats sí que fa estona que es feu necessari el servei de recollida domiciliària de fems i residus, però pels pobles i cases rurals no era problema, fins fa uns vint anys no fou necessari dit servei. Per la pagesia, deixalles de metall com són, pots de llauna, de plàstic, en tetrabrik, electrodomèstics inservibles etc, no havent-se generalitzat el seu ús no hi havia res per tirar; el pocs electrodomèstics que hi havia si no funcionaven els adobaven. Cas de tenir ferralla vella i roba hi havia ferrallers i pedacers que la compraven. Les restes de cuina o del menjar, com són peladisses de frui-

tes, de patates, pa dur, verdures que es passen, etc s'aprofitaven per donar al bestiar així com a cada casa de dins el poble, al corral tenien un lloc, sa bassa, normalment un clot dins el qual hi abocaven aquestes sobres, fermentaven i es transformaven en bon fems. Una vegada ben podrits es traguaven al camp i s'espargien pel terreny. Cal remarcar que avui hi ha pagesos que encara ho fan així, tot ho aprofiten.

Però des que s'ha avançat en nivell de vida i una societat de molt de consum, disposant de poder adquisitiu per adquirir productes, siguin aliments, begudes, d'entreteniment, com són joguines, cotxes, certs electrodomèstics, en resum, comprem el que comprem ens ho emportam dins bosses de plàstic —un temps eren bosses de paper d'estrassa—, si és que comprem un electrodomèstic, mobles, o altres coses normalment ens ho venen ben embalat dins capses de cartró i protegides amb plàstic i que una vegada desembalat hem de tirar aquestes proteccions o envasaments.

Passat cert temps aquests aparells comencen a tenir panes, els mobles tornen vells i avui en dia a vegades val a més l'adob que comprar-me un de nou. Però el vell fa nosa el volem tirar i no sabem a on i per retirar-ho algú se l'ha d'emportar a un lloc determinat normalment se'l enduen a un abocador. I com és lògic s'ha de pagar per aquest servei.

Com que Mallorca és dels llocs on hi ha una alta renda per capita, dins un espai reduït com és l'illenc, és preocupant tantes deixalles, fems i altres matèries que van als abocadors. Basta dir que (segons el conferenciant) l'any 1990 es produïren al voltant d'unes 300.000 tones i en haver acabat aquest any 2000 seran 500.000 les que s'hauran abocat.

Per cap corresponen a 116 quilos de matèria orgànica, 100 de paper, 40 de plàstics, 24 tèxtils, 16 metalls i 72 d'altres.

Això solament pel que fa a allò controlat i se n'aboquen bastants sense control. Idò que n'hem de fer d'allò que ens fa nosa i tiram?

Sortosament avui hi ha tecnologia suficient per resoldre-ho. És allò conegut per les tres *erres* i que són aquestes:

Reducció. Reutilització. Reciclatge.

Per reducció és responsabilitat de cadascú de no fer un malversant, no tirant tantes coses que potser encara ens siguin útils. O simplement en anar a comprar anar proveïts de senalletes i en tot el gènere que sigui possible, com poden esser certes fruites, hortalisses, per exemple patates, rebutjar les bosses de plàstic i que després hem de tirar. Però com que és còmode dur-ho dins bosses així ho feim.

Quan s'ha abocat i amb la finalitat que ocupin més poc espai, a l'abocador de Son Reus funciona la incineradora i es crema tot el que sigui incinerable o combustible i que aquesta si ara comporta un cost elevat a curt termini pot fer-se rendible ja que es possible generar electrici-

Levi's

DIESEL

Avirex

Lee

MAN'S

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56

▼

Porreres

▼

AVIA

CAT

ART

adidas

tat, de fet a Son Reus ja en produeixen.

Però amb la incineració hi ha rebutj social perquè la combustió emet fum tòxic i deixa també un residu que són les cendres que també s'han d'abocar a part o banda.

La reutilització guarda relació amb el reciclatge com pot ésser mitjançant fermentacions de la matèria orgànica que a més d'obtenir un bon fons útil pels conreus s'obté gas metà. En aquest, els cotxes, sense fer cap modificació, en poden emprar fins el 10% com a carburant.

Reciclatge, es recicla vidre, paper, tèxtils, certs metalls blans i altres. Pel primer es pot tornar com matèria prima per fabricar botelles i objectes de vidre fins i tot per fins artístics. Es pot moldre; a Mallorca funciona una indústria que el mol, surten unes miques com arenoses i que mesclades amb les pintures que s'empren per marques vials són reflexives i aquests reflexos les fan més visibles de nit. I del paper, tèxtil, plàstics... altra cop, reciclant, es torna obtenir paper i fibra, Ara bé per aconseguir treure un profit del residu cal una recollida selectiva. Si cadascú a casa ja ho tria o si ens sobren papers, robes, vidres, piles, podem emportar-ho a un punt de recollida selectiva.

Cal remarcar que amb aquest aspecte s'ha avançat, la gent en general ha pres consciència i si feim una comparació de recollides selectiva de fa uns anys aquesta ha augmentat. Aquest darrer any gairebé el doble.

Per les ciutats on no es disposa de gens d'espai no hi ha altre remei més que se l'emporti el recollidor; ara bé per les cases de camp, tan si són cases pageses com si són xalets, o casetes d'esplai per poc terreny que es disposi es injustificat tirar al contenidor de la recollida tot allò que es pot podrir, o sigui la matèria orgànica. Cadascú a casa seva ho pot tirar dins un vell bidó o dins un clot i d'aqueixa manera s'obtenen bons fons útils per qualsevol conreu i per jardineria.

Com veim pel que hem esposat els residus de moment són un problema però sortosament hi ha tecnologia per donar solució i que són les tres erres: Reducció. Reutilització. Reciclatge.

Encara és més, així com en un passat no gaire llunyà hi havia compradors de ferralla, roba vella, fustes, pedaços, paper, que segurament el seu destí era el reciclatge, si avui es recupera i es recicla seria lògic que les indústries interessades

Els nostres camps produïrien molt més si s'abonassin amb fons naturals

pagassin per aquesta matèria prima. Si així fos, en lloc de pagar perquè se l'enduguin tocaria cobrar. És una possibilitat.

Però tot i les tres erres, sempre des-

prés del procés romanen restes o residus i sempre n'hi haurà que s'hauran de dur als abocadors.

Sion Nicolau

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

Super Montuiri

Extens assortit

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria

Xarcuteria • Panaderia

Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tlf. 971 64 67 60

Montuiri

El Pare Martorell, a Inca i Sor Mª Victòria Arbona, a Son Ferriol: dos montuïrers enlairats a altres indrets

El P. Antoni Martorell amb l'organista italià Roberto Marini a l'acte de presentació del concert

aquell acte la reestrena del darrer treball del pare Antoni Martorell. Es tracta d'un disc compacte que va compondre el mateix P. Martorell, el títol del qual és "L'Organista Celebrante".

Aquesta obra musical està composta per 31 comentaris musicals per a orgue, basat sobre altres tantes melodies populars, les quals encara són vigents i molt actuals en la música italiana.

"Aquest disc té com objectiu el de ser un intent de recuperar la consciència ministerial al servei de l'organista litúrgic de segles enrere, seguint les petjades dels grans mestres del classicisme barroc", segon digué Pilar Rosselló, presentadora de l'acte.

L'organista italià Roberto Marini, catedràtic d'orgue i cant gregorià, va interpretar una sèrie de peces que il·lustraren musicalment la filosofia de l'acte.

En aquesta celebració hi va assistir una representació de Montuïri, d'entre la qual hi havia un bon nombre d'integrants de la Coral Mont-Lliri.

La presentació del disc compacte del Pare Martorell

Amb motiu del 75è aniversari de la fundació del col·legi del Beat Ramon Llull d'Inca, dia 11 d'octubre en aquella ciutat es va presentar la restauració de l'orgue de l'església del convent, esdeveniment que es va aprofitar per oferir en

L'homenatge a la religiosa montuïrera

A Son Ferriol el passat 22 d'octubre i amb motiu de la Diada Parroquial i amb la participació de nombrosos públics es va

El rector de Son Ferriol va fer entrega a Sor Maria Victòria d'una placa amb motiu de l'homenatge que se li va retre

retre un homenatge a la religiosa teatina del nostre poble, Sor Maria Victòria Arbona Miralles (de Son Maiol), de 80 anys d'edat.

Va presidir l'Eucaristia el Vicari Episcopal, Mn. Bartomeu Tauler, i a més del rector concelebraren alguns capellans. I fou després de la missa quan el propi rector Guillem Rosselló, una vegada presentat l'acte, digué que "Sor Maria Victòria, natural de Montuïri, de 80 anys d'edat, és una persona molt estimada a Son Ferriol. Fou mestra de novícies de la seva congregació i la destinaren a Madrid i a València. Després anà a Son Ferriol on hi ha passat 38 anys. Se li reconeix una gran labor en el camp de l'ensenyament, ja que primer va estar en el col·legi de Ca ses Monges i després en el de Sant Antoni Abat. Una vegada jubilada va exercir en treballs de pastoral a la parròquia i va dedicar moltes estones de la seva vida als malalts, a més d'ajudar en la tasca de confecció de roba litúrgica".

Tot seguit Sor Maria Victòria va rebre un gran ram de flors i una placa commemorativa entre els aplaudiments dels fells allà congregats. I a continuació hi hagué balls i se serví menjar a base de paella per a unes 700 persones.

Dibuix de Mateu Riera

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Prop de la vila

Foren moltes les fotos que es feren el dia de la festa del Puig de l'any 1950. D'entre elles n'ha aparegut una, la present, de quan estaven per arribar a la vila aquests tres joves, millor dit, dues joves montuïreres i un jove extern. Elles són Catalina Mulet "Llebre" i Catalina Gomila "Volando". Com es pot destriar, era davant l'abeurador del Pou d'Es Dau, abans que Es Dau s'establís. El terreny que es veu darrera, ja està establert. A dalt es pot veure Can Ferrando, i a la dreta, el començament de l'Avinguda d'Es Dau.

Records d'infantesa

Repercussions transcendents

Vaig néixer dia 29 de desembre de l'any 1920, però quan el meu pare va anar al jutjat per registrar el meu nom ja era dia 2 de gener de l'any següent. I fou per això que el secretari del jutjat va demanar al meu pare –segons em contava– a veure si volia que posàs la data del 29 de desembre o de l'1 o 2 de gener i així seria de la quinta de l'any següent. Al pare tant li donava, però va preferir que posàs el dia que pertocava; fet que va ser causant que m'incorporàs a l'exèrcit pel gener de 1939 i quasi vaig estar a punt d'anar al front de batalla, tan a punt que el vaixell "Marqués de Comillas", al port de Palma, ja estava disposat per embarcar els del meu reemplaçament, de no haver estat perquè els qui comandaven retiraren

l'ordre. Així i tot però, encara vaig haver d'aguantar dins l'exèrcit un parell d'anys més que si m'haguessin registrat el gener de 1921.

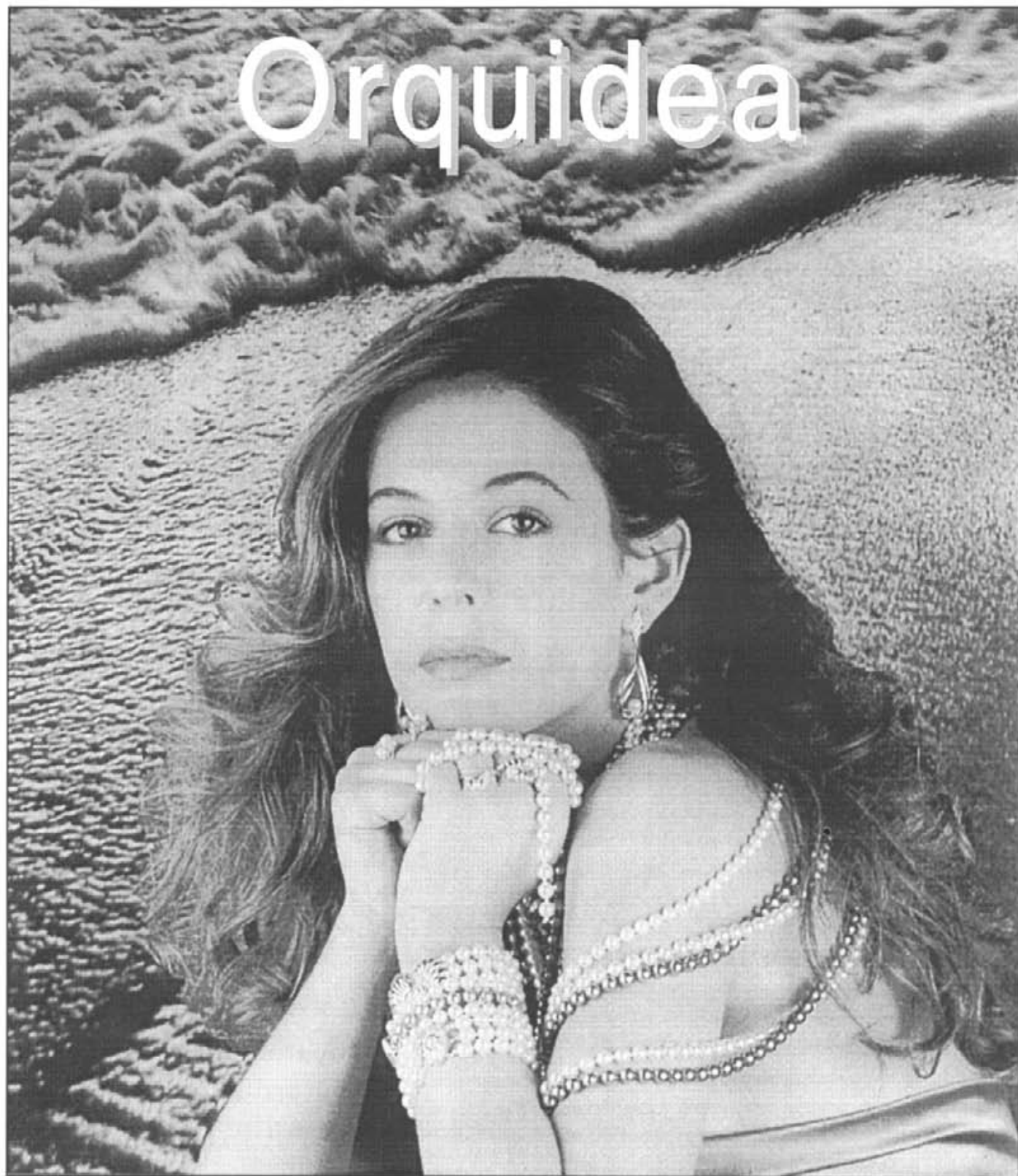
I encara abans d'aquesta me n'havia passat una altra singular. De nin anava a escola amb el mestre Martínez, al carrer de Baix, alguns anys abans de la república. En aquell temps el meu pare tenia la barberia al carrer Major i els homes acostumaven a anar a afaitar-s'hi dos pics per setmana: els dimecres i els dissabtes o diumenges. Era quan jo tenia 9 o 10 anys. I el mestre qualche vegada m'havia vist allà, devora el meu pare, i un dia a l'escola em digué que volia que fos jo qui l'ensabonàs. Ho vaig dir al meu pare i ell, veient que era molt petit i

que jo en tenia ganes, anà al fuster Sampol i li encarregà una banqueta o "caixonet" de devers un pam d'alçària per poder arribar bé a les barbes del homes que seien a la cadira de braços a la barberia. Jo, aleshores, tan petit, ja presumia de poder fer feina i sempre que podia hi anava de bon grat, tant que passaren uns anys que quan la barberia estava oberta, en lloc d'anar a jugar pels carrers amb el meus amics, m'agradava encara més anar a "fer saboneres" als homes que venien. El mestre mostrava també la seva satisfacció, m'ho comentava, i jo en presumia davant els companys de ser el qui "l'arreglava". I encara passaren alguns anys perquè jo començàs a afaitar i tallar cabells.

Dos fets que de qualche manera marcaren el futur de la meua existència.

Dit per Gabriel Vich "Rua"

Orquidea

Perlas
Orquidea®

Fermín Andrés, medalla d'or a la Setmana Ciclista Internacional

Fermín Andrés del Club Ciclista Montuïri-Herbes Túnel obtingué medalla d'or de la categoria M-55, a la III Setmana Internacional de Màster-Illes Balears disputada dia 8 d'octubre en un circuit de la Platja de Palma. Segons comentà la premsa especialitzada, "el de Montuïri rompé l'hegemonia estrangera". Hi participaren corredors d'Alemanya, Bèlgica, Rússia, Dinamarca, Regne Unit, Països Baixos. El segon classificat fou alemany i el tercer, belga.

Futbol-sala escolar

L'associació de pares de l'Escola de Montuïri ha inscrit dos equips de futbol-sala iniciació als jocs escolars de la comarca es Pla.

L'equip A, integrat per nins de set anys, participarà al grup A amb Santa Eugènia, Escola Nova de Porreres, Petra A, Algaida, Sant Alfons A de Felanitx, Cala d'Or i Espanya de Llucmajor. Total 8 equips. Recordem que al curs passat, Montuïri es proclamà campió de Mallorca en aquesta categoria.

El segon equip està format per nins de 5 i 6 anys. Milita al grup B de 6 equips: Montuïri B, Petra B, Sant Alfons B, Santanyí, Sant Joan i Lloret.

Cross

Amb motiu de la XXII Fira de sa Perdiu, es tornarà a organitzar el Cross Joan Barceló que aquest any arriba a la V edició. El diumenge 26 de novembre se celebraran les proves juvenils, júnors, sèniors, promeses i veterans, mentre que el dissabte 2 de desembre tindrà lloc el cross escolar que comprèn les deu categories, cinc masculines i cinc femenines amb edats compreses entre els 6 i els 15 anys (iniciació, benjamí, aleví, infantil i cadet).

RESULTATS DEL MES D'OCTUBRE

FUTBOL

III divisió

Montuïri, 1 - Platges Calvià, 1
Penya Santa Eulàlia, 1 - Montuïri, 0
Montuïri, 1 - Binissalem, 1
Montaura, 3 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Espanya, 0
Alaior, 2 - Montuïri, 0

II regional

Montuïri, 1 - Campanet, 1
Bea sa Pobla, 3 - Montuïri, 2

Montuïri, 2 - Son Ferrer, 2
At Son Gotleu, 1 - Montuïri, 0

Juvenils

Arenal, 4 - Vilafra/Mont, 2
Vilafra/Mont, 0 - Murer, 1
Marratxí, 0 - Vilafra/Mont, 4

Cadets

Montuïri, 0 - Felanitx, 5
Montuïri, 1 - Margaritense, 4

Infantils

Montuïri, 2 - Cardassar, 3
Son Gotleu, 3 - Montuïri, 0
Montuïri, 4 - P. Can Picafort, 2

Alevins

Montuïri, 1 - Sa Vileta, 8
Santa Maria, 5 - Montuïri, 2

Benjamins futbol-7

Montuïri, 8 - Portocristo, 0
Badia Cala Millor, 1 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Artà, 6

BÀSQUET FEMENÍ

Sènior

Montuïri, 42 - Pla de Na Tesa, 36
Joventut Mariana B, 63 - Montuïri, 57
Llucmajor, 78 - Montuïri, 54

Júnior

R.Plaza Felanitx, 46 - Montuïri, 41
Ara disputen el trofeu Serra juntament amb Binissalem, sa Cimentera, M.G.G. de Sant Llorenç, Nàutic Fonoll i Restaurant Plaza de Felanitx.

Cadets

Montuïri, 83 - Joan Capó B, 10
Montuïri, 62 - Cala d'Or, 35
Sagrat Cor, 32 - Montuïri, 67

El podi amb els guanyadors de la Setmana Ciclista Internacional, i autoritats, a la Platja de Palma

Enguany, la competició de cadets s'ha dividit en 8 grups de tres o quatre equips cadascun. Els primers classificats jugaran al grup A i els altres, al grup B. De moment, les montuïreres es perfilen com a campiones d'aquesta primera fase, posat que han guanyat els 3 primers partits.

Minibàsquet

Montuïri, 48 - Campanet, 2
Jovent, 18 - Montuïri, 20

El grup està format per 14 conjunts: Esporles, Bons Aires de Palma, Andratx, Llosetina, Joventut Mariana de Sóller, Jovent de Palma, Campanet, Port Pollença, Udyr Soledat, G. Galmés de Sant Llorenç i Santanyí. La lliga s'inicià el 13 d'octubre i finalitzarà l'11 de maig. Les jornades es fan en divendres.

Biel Gomila

FLOR DE MURTA

Plantes • Flors • Pinsos

Accessoris per a animals

Productes maneniment piscines

(Servei a domicili)

Montuïri • C/ Palma, 163 • Tlf. 971 64 65 90 - 61 72 27

Curset prematrimonial

El proper dia 20 fins el dia 25 de novembre a les 21'00 h a la rectoria de Montuiri començarà el curset de preparació per a celebrar el matrimoni cristià. Les parelles interessades han d'avisar oportunament a la rectoria els dies del despatx parroquial que són els dimecres i els divendres de les 16'30 a les 19'30.

Col·lecta del Domund

La col·lecta que es féu el passat diumenge dia 22 d'octubre per ajudar els missioners/es que treballen arreu del món per anunciar la Bona Notícia de Jesús fou de 63.535. Gràcies a totes aquelles persones que heu contribuït en aquest noble objectiu. Certament gràcies a la vostra col·laboració podran continuar duent la seva tasca evangelitzadora. Gràcies a tots.

Portal dels homes

Si Déu ho vol, i les coses surten així com estan organitzades pensam que prest començaran les obres de la rehabilitació del portal dels homes. Esperam que aquesta rehabilitació faci més bella la nostra església.

Missa de Santa Cecília

El diumenge dia 19 a les 11'00 hores celebrarem l'Eucaristia en honor de Santa Cecília amb l'assistència dels nostres músics i cantadors per retre homenatge a la seva patrona. Tot just acabar la Missa tindrà lloc el tradicional concert musical a càrrec de l'Escola de Música i banda de música de Montuiri.

Procés de fe

Convidam tots els joves nascuts entre els anys 1994-1995 a participar d'un procés de fe per tal de madurar en el seu creixement espiritual. Podeu anotar-vos a la rectoria els dies de despatx parroquial.

Grup d'Esplai

Un grup de joves del nostre poble juntament amb la parròquia organitzen un grup d'Esplai per tal d'educar els infants i joves en el temps lliure. Convidam tots els interessats a anotar-se a la rectoria els dies de despatx parroquial. La reunió de pares es farà el proper divendres dia 10 de novembre a les 19'00 a la rectoria.

Coral Mont-Lliri

Dia 18 de Novembre a les 20'30 a la parròquia la coral Mont-Lliri ens oferirà un concert en motiu de la festivitat de Santa Cecília, patrona dels músics. Tots hi quedau convidats.

Curset pre-baptismal

Per una millor organització demanem a tots aquells pares i mares que pensin batejar els seus fills/a intentin respectar la planificació de la reunió prebaptismal. Informem que els que pensin batejar el seu fill/a entre els mesos de gener, febrer i març de l'any 2001 la reunió prebaptismal serà el proper 12 de gener a les 21'00 a la rectoria.

Curset

d'autoconeixement

També volem informar que a l'Ermita de Sant Honorat s'organitza un curset sobre autoconeixement i creixement espiritual: *Eneagrama*. Serà els dies 24-26 de novembre. Les persones interessades, que ens ho comuniquin.

Està previst que prest comencin les obres de rehabilitació del portal dels homes

Davant el nou desafiament que ens ha encarregat el Sr. Bisbe d'animar i coordinar la pastoral del poble de Montuiri voldríem fer nostra aquesta manera de ser sacerdots pel Regne de Déu i per l'Església

Un capellà ha de ser

"Molt gran i molt petit alhora.

D'esperit noble, com si dugués sang reial i senzill com un camperol.

Heroi per haver triomfat de si mateix i home que ha arribat a lluitar amb Déu.

Font inesgotable d'humanitat i pecador reconciliat amb Déu i els homes.

Conscient dels seus límits i generós amb els seus dons.

Mai doblegat davant els poderosos. Senzill i humil davant els petits.

Captaire de mans suplicants i missatger que repeteix or a mans plenes.

Militant animós a la lluita per la justícia i tendre a la capçalera del malalt.

Ancià per la prudència dels seus prudents consells i nin per la seva confiança en els demés.

Fet per l'alegria i acostumat al sofriment.

Estrany a tota enveja, egoisme i transparent en els seus pensaments, idees, opcions. Sincer en les paraules, amic de la pau, de la tendresa i de la solidaritat entre tots els pobles i entre tots els homes i dones de bona voluntat".

(D'un manuscrit medieval trobat a Salzburg)

Pluviometria

Octubre de 2000

Dia 1	4'6 l.m ²	" 22	5'6 "
" 6	22'6 "	" 23	12'1 "
" 12	25'9 "	" 24	5'7 "
" 14	1'2 "	" 26	12'6 "
" 15	1'4 "	Total	91'7 "

Noces d'argent

8 novembre 1975

Miquel Trias Canyellas "Tries" amb Antònia Garau Gelabert "Prats".

15 novembre 1975

Rafel Antich Servera (d'Algaida) amb Aina Mayol Mas "Xiva".

Temps passat

10 anys enrere

Novembre de 1990

Òpera amb Honorat Moll

Dins el IV cicle d'òpera de la Fonoteca, els dies 15 i 16 de novembre de 1990 el tenor montuïrer Honorat Moll, juntament amb altres intèrprets, va cantar magistralment a Ciutat "Cavalleria Rusticana" i altres composicions.

25 anys enrere

Novembre de 1975

Montuïri visqué el canvi de règim

Montuïri, com la majoria dels pobles, va viure durant aquest novembre de 1975 dos fets històrics transcendents: La mort de Franco (pel qual dia 22 se li va oferir un funeral amb l'església plena de feels) i la proclamació del nou Rei Joan Carles (aquest esdeveniment, mitjançant la TV).

50 anys enrere

Novembre de 1950

El dogma de l'Assumpció

A Montuïri, com a altres pobles, es va celebrar amb molta pompa la declaració dogmàtica de l'Assumpció de la Verge Maria en cos i ànima al cel. Per moltes cases es posà murta, s'enramellà, posaren domassos i a l'església se celebraren extraordinàries funcions religioses a principis de novembre de 1950.

100 anys enrere

Novembre de 1900

Retrat del Rei

A la Casa de la vila no hi havia cap retrat de SM el Rei d'Espanya, Alfonso XIII. Fou per això que la Corporació dia 28 de novembre de 1900 va acordar adquirir-ne un, el qual va costar 10 pessetes.

Demografia

Octubre de 2000

Naixements

Dia 11.- Marina Rabanal Tous, filla de Modesto Antonio i d'Antònia.

Dia 12.- Guillermo Ruiz Juan, fill de Constantino i de Catalina.

Defuncions

Dia 13.- Rosa Nicolau Pocoví "Roig", casada de 48 anys.

Noces d'or

28 novembre 1950

Joan Mas Sastre "Comelles" amb Francisca Arbona Fullana "Arbona"

Apotecaries

5 Nbre. Vilafranca

12 " Ariany

19 Nbre. Montuïri

26 " Petra

Cuinar en casa

Coca d'ametla

Ingredients

150 gms. de sucre

150 gms. d'ametla crua

120 gms. de galetes maries

mig litre de llet

6 vermells d'ou i els blancs pujats.

Elaboració

S'unta el motle de caramel. Es mescla tot i es cou al bany maria.

Margalida Arbona "Ferreret"

Gloses

**Animau-vos que prest
farem els 50 anys de
Bona Pau**

Jo llegesc a **Bona Pau** tres articles cada mes, Munar, Camps i Nicolau, no sé quin m'agrada més, jo crec que els tres per igual.

Seguiu fins al dos mil dos, quan complirà aquest diari el cinquanta aniversari; cada dia més hermós pugui arribar al centenari.

Antònia Adrover

—ooOoo—

A un impertinent

Cada mes, sempre en venir, solc llegir sa **Bona Pau**; n'hi ha un que me vol mal, jo no me'n puc avenir, i en veure'l li hauré de dir per lo que he de guanyar-hi, jo trob que això fa pardal, que no és d'un homo normal, per posar-li, no ho trobau a damunt sa **Bona Pau**, per fer-lo empegueir?

Amador Font

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

CENTRE COORDINADOR

Biblioteca Municipal de Montuïri

NOVETATS BIBLIOGRÀFIQUES

Literatura infantil i juvenil

Obres de referència:

- **Enciclopèdia Milenio.**-
Ed. Debate, 1999. 5 vol.
- 1r.- Historia de la humanidad.
- 2n.- La ciencia y el universo.
- 3r.- La naturaleza.
- 4t.- Pueblos y civilizaciones.
- 5è.- Atlas del mundo.

Literatura Juvenil:

- Pons, Pere.- **L'estret del temps.**
 Martin Gaité, Carmen.- **Caperucita en Manhattan.**
 Rayó, Miquel.- **Les muntanyes de foc.**
 Amorós, Maria Lluïsa.- **Dietari secret.**
 Rowling, J.K.- **Harry Potter i la pedra filosofal.**
 Rowling, J.K.- **Harry Potter i la cambra secreta.**
 Luca, Erri.- **Tu, meu.**

Literatura infantil:

- La festa major de la bruixa avorrida.
 Blancaneu i els set nans.
 Explica'm un conte.
 El bosc de l'avi mussol.
 Quins artistes, els pingüins!
 Un regal d'aniversari.
 Contes de joguines.
 Em vols llegir un conte?
 Ovelles de coloraines.
 Téstimaré sempre.
 En Teo celebra Sant Jordi.
 La vareta màgica.
 Els pinzells de l'Àlicia.
 Les històries perdudes.
 El camí del far.
 La línia del final del mar.

A la Biblioteca, entre altres, podem trobar les següents publicacions periòdiques: MUY INTERESANTE, MUY ESPECIAL, GEO, NATIONAL GEOGRAPHIC, DUNIA, TIEMPO, EL TEMPS, BONA PAU....

HORARI

De dilluns a divendres: de les 17 a les 20 h.
 Dissabtes: de les 10 a les 13 h.

Consell de Mallorca